Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 2847/93,

12. oktoober 1993,

millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem

(EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu otsus 95/528/EÜ, 5. detsember 1995	L 301	35	14.12.1995
►**M2**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2870/95, 8. detsember 1995	L 301	1	14.12.1995
►**M3**	Council Regulation (EC) No 2489/96 of 20 December 1996 (*)	L 338	12	28.12.1996
►**M4**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 686/97, 14. aprill 1997	L 102	1	19.4.1997
►**M5**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2205/97, 30. oktoober 1997	L 304	1	7.11.1997
►**M6**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2635/97, 18. detsember 1997	L 356	14	31.12.1997
►**M7**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2846/98, 17. detsember 1998	L 358	5	31.12.1998
►**M8**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 806/2003, 14. aprill 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M9**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1954/2003, 4. november 2003	L 289	1	7.11.2003
►**M10**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 768/2005, 26. aprill 2005	L 128	1	21.5.2005
►**M11**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1967/2006, 21. detsember 2006	L 409	11	30.12.2006

Parandatud:

►**C1** Parandus, EÜT L 36, 8.2.2007, lk 6 (1967/2006)

(*) Käesolevat akti ei ole eesti keeles avaldatud.

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 2847/93,

12. oktoober 1993,

millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut ([1]),

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ([2]),

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3]),

ning arvestades, et:

vastavalt nõukogu 20. detsembri 1992. a määruse (EMÜ) nr 3760/92 (millega luuakse ühenduse kalanduse ja akvakultuuri süsteem) ([4]) artiklile 12 peab nõukogu sisse seadma ühenduse kontrollisüsteemi;

edukas ühine kalanduspoliitika eeldab tõhusa, poliitika kõiki aspekte hõlmava kontrollisüsteemi rakendamist;

selle eesmärgini jõudmiseks on tarvis kasutusele võtta kogu kalandussektorit hõlmavad, nii tootjate kui ka tarbijate kohta kehtivad eeskirjad kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete, struktuurimeetmete ja turu ühise korraldusega seotud meetmete jälgimiseks ning teatavad sätted selleks puhuks, kui kõnealused meetmed on täitmata jäetud;

kõnealune süsteem annab soovitud tulemuse ainult siis, kui kalandusettevõtjad tunnistavad selle õigustatust;

kontrollimise eest vastutavad esiteks ja eelkõige liikmesriigid; komisjon peaks samuti püüdma tagada, et liikmesriigid erapooletult jälgiksid ja tõkestaksid rikkumisi; seetõttu tuleks komisjoni käsutusse anda rahalised, õiguslikud ja seadusandlikud vahendid kõnealuse ülesande võimalikult tõhusaks täitmiseks;

nõukogu 23. juuli 1987. a määruse (EMÜ) nr 2241/87 (teatavate kontrollimeetmete kehtestamise kohta kalanduses) ([5]) kohaldamise kogemused näitavad, et on tarvis tugevdada kontrolli kalavarude kaitse kohta käivate eeskirjade rakendamise üle;

kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete järgimine nõuab tavapärasest suuremat vastutustunnet kõikidelt kalandusettevõtjatelt;

kalavarude majandamise poliitikat, mis rajaneb eelkõige lubatud kogupüügil (TAC) ja kvootidel ning tehnilistel meetmetel, tuleb täiendada püügikoormuse korraldamisega, mis hõlmab kalastuse ning püügimahu seiret;

tagamaks järelevalvet kogu saagi ja lossimiste üle, peavad liikmesriigid kõikidel meredel jälgima ühenduse laevade tegevust ja kõiki kaasnevaid toiminguid, mis võimaldab kontrollida ühist kalanduspoliitikat käsitlevate eeskirjade rakendamist;

tingimata on vaja, et liikmesriigid ühiselt tegutseksid merel kalastust inspekteerides, et inspekteerimine oleks tõhus ja majanduslikult põhjendatud, eelkõige vetes, mis ei kuulu liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla;

ühise kalanduspoliitika elluviimine kutsub esile vajaduse meetmete järele, mis võimaldavad jälgida ühenduse kalavetes tegutsevaid kolm-

([1]) EÜT C 280, 29.10.1992, lk 5.
([2]) EÜT C 21, 25.1.1993, lk 55.
([3]) EÜT C 108, 19.4.1993, lk 36.
([4]) EÜT L 389, 31.12.1992, lk 1.
([5]) EÜT L 207, 29.7.1987, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3483/88 (EÜT L 306, 11.11.1988, lk 2).

▼B

anda riigi lipu all sõitvaid laevu, ning eelkõige süsteemi järele, mis edastab teavet nende liikumise ning pardal olevate kalaliikide kohta, ilma et see kahjustaks territoriaalmerest rahumeelse läbisõidu õigust ning meresõiduvabadust 200-miilises kalastusvööndis;

liikmesriikide ja komisjoni koostöös teatavate laevaliikide suhtes rakendatavad katseprojektid võimaldavad nõukogul enne 1. jaanuari 1996 otsustada, kas kasutusele võtta satelliitjälgimissüsteem või mõni alternatiivne süsteem;

kalamajanduse juhtimine kindlaksmääratud lubatud kogupüügi (TAC) kaudu nõuab üksikasjalikke teadmisi saagi liigilise koostise kohta, sellised teadmised on samavõrra vajalikud teiste määrusega (EMÜ) nr 3760/92 ettenähtud menetluste puhul; see nõuab igalt kalalaeva kaptenilt püügipäeviku pidamist;

liikmesriik, kus lossitakse, peab olema võimeline jälgima lossimist oma territooriumil ning seetõttu on otstarbekas, et teiste liikmesriikide registritesse kantud kalalaevad teataksid lossimiskoha liikmesriigile oma kavatsusest lossida selle riigi territooriumil;

lossimise ajal on oluline täpsustada ja kinnitada püügipäevikutes sisalduvat infot; selleks peavad saagi lossimise ja turustamisega tegelevad isikud deklareerima lossitavad, ümberlaaditavad, müügileminevad või sisseostetavad kalakogused;

püügipäeviku pidamise või lossimisdeklaratsiooni täitmise kohustuse osas erandite tegemiseks väikestele kalalaevadele, kellele selline kohustus on nende püügimahtu arvestades liiga koormav, on vaja, et kõik liikmesriigid jälgiksid selliste laevade tegevust, võttes kasutusele proovivõtuplaani;

tagamaks ühenduses kehtivate kaitse- ja kaubandusmeetmete järgimist, peaks kõikide ühenduses lossitud või ühendusse sisseveetud kalandustoodetega kuni esmamüügini kaasa olema nende päritolu tõendav veodokument;

püügipiirangud peavad olemas olema nii liikmesriigi kui ka ühenduse tasandil; liikmesriikidel tuleks registreerida lossimised ja teatada nendest komisjonile arvutisidet kasutades; seetõttu on tarvis sätestada kõnealuse kohustusega seotud erandite andmine väikeste kalakoguste lossimisel, sest andmeedastus arvuti kaudu kujuneks liikmesriikide ametiasutustele liiga suur haldus- ja finantskoormus;

tagamaks kõikide kasutuselolevate varude kaitsmist ja majandamist, võib püügipäeviku, lossimis- ja müügideklaratsioonide ning saagi ümberlaadimise ja registreerimise kohta käivaid sätteid laiendada ka varude suhtes, mille kohta ei kehti TAC ega kvoot;

liikmesriigid peavad olema informeeritud oma laevade tegevuse tulemustest rahvusvahelistes vetes või vetes, mis jäävad kolmandate riikide jurisdiktsiooni alla; seoses sellega kehtib kõnealuste laevade kaptenite kohta püügipäeviku pidamise ning lossimis- ja ümberlaadimisdeklaratsioonide täitmise kohustus; liikmesriikide poolt kogutud info tuleb saata komisjonile;

andmete kogumise ja käsitlemisega toimetulemiseks on vaja luua infotehnoloogilised andmebaasid, mis võimaldavad eelkõige andmete ristkontrolli; et kontrollida andmeid, vajavad komisjon ja komisjoni esindajad arvutiside abil juurdepääsu kõnealustele andmebaasidele;

püügivahendite kasutamist käsitlevate sätete järgimist ei saa nõuetekohaselt tagada, kui laeva pardal kasutatakse erineva võrgusilma suurusega võrke, välja arvatud juhul, kui nende suhtes kehtivad lisakontrollimeetmed; eriotstarbeliste püükide puhul oleks asjakohane kehtestada erireeglid, nagu näiteks ühe võrgu reegel;

kui liikmesriigi kvoot või liikmesriigi TAC on ammendatud, tuleks kalapüük komisjoni otsusega keelata;

▼B

kalapüügi lõpetamise korral TACi ammendamise tõttu tuleb liikmesriigile, kes ei ole ammendanud oma kvooti või temale eraldatud osa kalavarust või kalavarude rühmast, hüvitada talle tekitatud kahju; selleks on tarvis ette näha hüvitussüsteem;

kui kalalaevade eest vastutavad isikud ei ole täitnud käesolevat määrust, tuleb kõnealuste kalalaevade suhtes kalakaitse eesmärgil rakendada lisakontrollimeetmed;

kindlustamaks vastuvõetud meetmete tõhusat rakendamist, tuleb kooskõlas määruse (EMÜ) nr 3760/92 artikli 8 vastavate juhtimiseesmärkide ja strateegiatega ette näha deklareerimismehhanismid, mida rakendatakse kalapüügikvoodi ületanud liikmesriigi suhtes;

ühise kalanduspoliitika üks peamisi eesmärke on püügimahtude kohandamine olemasolevate varudega; määruse (EMÜ) nr 3760/92 artiklis 11 nähakse ette, et püügikoormusega seotud eesmärkide püstitamine ja strateegiate loomine on nõukogu ülesanne; samuti on tarvis kindlustada, et täidetaks turu ühiseks korraldamiseks võetavaid meetmeid ja et seda teeksid eelkõige isikud, keda kõnealused meetmed puudutavad; seetõttu on äärmiselt oluline, et kõik liikmesriigid korraldaksid lisaks ühenduse eeskirjadega ettenähtud finantskontrollile tehnilisi kontrollimisi, et tagada nõukogu poolt ettenähtud sätete täitmine;

on tarvis koostada üldeeskirjad, mis võimaldavad komisjoni poolt määratud ühenduse inspektoritel tagada ühenduse eeskirjade ühtset rakendamist ning üle kontrollida liikmesriikide pädevate ametiasutuste poolt korraldatavat kontrollimist;

kontrollimiste objektiivsuse tagamiseks on tähtis, et teatavatel tingimustel võivad ühenduse inspektorid liikmesriikide pädevate ametiasutuste kontrollitoiminguid üle kontrollides toimida ette teatamata ning iseseisvalt; sellised toimingud ei tähenda mitte mingil juhul eraisikute kontrollimist;

rikkumiste tagajärjel võetavad meetmed võivad liikmesriigiti erineda ning tunduda kaluritele ebaõiglase kohtlemisena; hoiatavate sanktsioonide puudumine teatavates liikmesriikides vähendas kontrollimiste tõhusust ning kõnealuste tähelepanekute alusel peaksid liikmesriigid võtma kõik vajalikud diskrimineerimist välistavad meetmed, et eeskirjadest kõrvalekaldumisi ära hoida ning neid menetleda, eelkõige välja töötades sanktsioonide nimekirja, mis jätab eksijad ilma rikkumistest tulenevast kaubanduslikust tulust;

lipuliikmesriigi võimalused tagada kalavarude kaitse- ja majandamiseeskirjade järgimist on väiksemad juhtudel, kui see liikmesriik, kus lossitakse, ei menetle eeskirjadest kõrvalekaldumisi tulemuslikult; seetõttu tuleb sätestada, et ebaseaduslik saak arvestatakse maha selle liikmesriigi kvoodist, kus lossitakse, kui kõnealune liikmesriik ei ole algatanud tõhusat menetlust;

liikmesriikidel tuleks komisjonile korrapäraselt ette kanda inspekteerimistest ning meetmetest, mis on võetud seoses ühenduse meetmete rikkumisega;

teatavad käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on asjakohane varustada üksikasjalike rakenduseeskirjadega;

tuleks tagada käesoleva määrusega seoses kogutud andmete konfidentsiaalsus;

käesolev määrus ei mõjuta selliseid järelevalvet käsitlevaid siseriiklikke sätteid, mis kuuluvad määruse reguleerimisalasse, kuid ületavad kõnealuse määruse minimaalnõudeid sisaldavaid sätteid, tingimusel et sellised siseriiklikud sätted on siiski kooskõlas ühenduse õigusega;

määrus (EMÜ) nr 2241/87 tuleb kehtetuks tunnistada, välja arvatud kõnesoleva määruse artikkel 5, mis jääb jõusse kuni käesoleva määruse artikli 6 lõikes 2 märgitud loetelude vastuvõtmiseni;

▼B

on vaja ette näha üleminekuaeg teatavates artiklites sisalduvate erisätete rakendamiseks, et liikmesriikide pädevad ametiasutused saaksid oma menetlused sisse seada ja need uue määruse nõuetega kohandada;

teatavate artiklite sätted selles osas, mis käsitlevad kalapüüki Vahemeres, kus ühist kalanduspoliitikat ei ole veel täies ulatuses rakendatud, peaksid jõustuma 1. jaanuaril 1999,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kindlustamaks ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmist, luuakse käesolevaga ühenduse süsteem, mis sisaldab eelkõige sätteid tehnilise järelevalve rakendamiseks järgmiste meetmete üle:

— kalavarude kaitse- ja majandamismeetmed,

— struktuurimeetmed,

— turu ühise korraldamisega seotud meetmed,

ning teatavaid sanktsioonide tõhususega seotud sätteid, mida kohaldatakse juhtudel, kui eespool märgitud meetmeid ei täideta.

2. Selleks võtavad kõik liikmesriigid vastavalt ühenduse eeskirjadele vastu asjakohased meetmed, et kindlustada süsteemi tõhus toimimine. Kõik liikmesriigid annavad oma pädevate ametiasutuste käsutusse piisavalt vahendeid, et võimaldada neil käesolevale määrusele vastavalt täita inspekteerimis- ja kontrolliülesandeid.

3. Süsteemi rakendatakse kalastustegevuse suhtes tervikuna ning kogu sellega seotud tegevuse suhtes liikmesriikide territooriumil või liikmesriikide jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes, kaasa arvatud kolmanda riigi lipu all sõitvate või kolmanda riigi registrisse kantud laevade tegevuse suhtes, ilma et see piiraks territoriaalmerest rahumeelse läbisõidu õigust ning meresõiduvabadust 200-miilises kalastusvööndis; kõnealust süsteemi rakendatakse ka mitteliikmesriikide vetes ning avamerel tegutsevate ühenduse kalalaevade suhtes, ilma et see piiraks erisätteid ühenduse ja kolmandate riikide vahelistes kalastuskokkulepetes või rahvusvahelistes konventsioonides, millega ühendus on ühinenud.

▼M7

I JAOTIS

Seire, inspekteerimine ja järelevalve

Artikkel 2

1. Kõigi kehtivate eeskirjade järgimise tagamiseks peab iga liikmesriik oma territooriumil ja oma jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes jälgima, inspekteerima ja säilitama järelevalvet kõigi kalandussektori tegevuste suhtes, eriti kalapüük ise, kalatoodete ümberlaadimine, lossimine, turustamine, vedu ja ladustamine ning lossimise ja müügi registreerimine. Liikmesriigid võtavad oma territooriumil ja oma jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes parima võimaliku kontrolli tagamiseks vajalikud meetmed, arvestades nende vete konkreetset olukorda.

2. Iga liikmesriik peab tagama, et tema laevade tegevust väljaspool ühenduse kalastusvööndit jälgitakse nõuetekohaselt, ja kui vastavad ühenduse kohustused ette näevad, ka inspekteeritakse ja tehakse selle üle järelevalvet, et tagada kõnealustes vetes kohaldatavate ühenduse eeskirjade täitmine.

▼M4

Artikkel 3

1. Iga liikmesriik seab ühenduse kalalaevade asukoha jälgimiseks sisse satelliitsidel põhineva laevaseiresüsteemi, edaspidi VMS-süsteem.

VMS-süsteemi kohaldatakse hiljemalt 30. juunist 1998 kõigi ühenduse kalalaevade suhtes, mille perpendikulaaridevaheline kaugus on üle 20 meetri või kogupikkus 24 meetrit ning mis kuuluvad ühte järgmistest kategooriatest:

— laevad, mis tegutsevad avamerel, välja arvatud Vahemeri,

— kolmandate riikide vetes tegutsevad laevad tingimusel, et lepingutes kolmanda riigiga või kolmandate riikidega on ette nähtud, et VMS-süsteemi kohaldatakse selle riigi või nende riikide laevadel, mis tegutsevad ühenduse vetes,

— laevad, mis püüavad kala kalajahu ja -õli valmistamiseks.

2. VMS-süsteemi kohaldatakse hiljemalt 1. jaanuarist 2000 kõigi ühenduse kalalaevade suhtes, mille perpendikulaaridevaheline kaugus on üle 20 meetri või kogupikkus 24 meetrit, olenemata nende tegutsemispiirkonnast. ►M7 ———— ◄

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2, ei kohaldata VMS-süsteemi laevade suhtes, mis:

a) tegelevad kalapüügiga üksnes 12 meremiili ulatuses lipuliikmesriigi lähtejoonest või

b) ei viibi merel kunagi üle 24 tunni, arvestades väljumisajast kuni sadamasse tagasipöördumiseni.

4. Kui liikmesriik kehtestab VMS-süsteemi oma lipu all sõitvate laevade suhtes, mis ei kuulu lõigete 1–3 reguleerimisalasse, siis on kõnealustel laevadel õigus saada samasugust rahalist toetust nagu saavad laevad, mis kasutavad VMS-süsteemi lõigete 1 ja 2 kohaselt.

5. Liikmesriigid tagavad satelliitseireseadmete paigaldamise oma lipu all sõitvatele ühenduse laevadele, mille suhtes kohaldatakse VMS-süsteemi, ning seadmete täieliku töökorras oleku. Satelliitseireseade võimaldab kalalaeval oma geograafilise asukoha satelliidi abil samaaegselt teatavaks teha nii lipuliikmesriigile kui asjaomasele rannikuäärsele liikmesriigile ning vajaduse korral edastada artiklis 19b nimetatud püügikoormuse aruande. Vääramatu jõu korral tehakse asjakohane info teatavaks raadio teel ühenduse eeskirjade kohaselt sellise teabe vastuvõtmiseks kinnitatud raadiojaama kaudu või artiklis 19c nimetatud vahendite abil.

6. Kaptenid nendel ühenduse kalalaevadel, mille suhtes kohaldatakse VMS-süsteemi, tagavad, et satelliitseireseadmed on alati täielikult töökorras ning lõikes 5 nimetatud teave edastatakse. Edastamine toimub nõutava päevase sagedusega, et liikmesriigile ja/või rannikuäärsele liikmesriigile oleks tagatud laevade tõhusa jälgimise võimalus.

7. Liikmesriigid asutavad ja hoiavad töös kalapüügi seirekeskused, edaspidi seirekeskused, mis tegelevad kalapüügi ja püügikoormuse järelevalvega. Seirekeskused peavad olema tegevusvalmis hiljemalt 30. juunil 1998.

Konkreetse liikmesriigi seirekeskus tegeleb oma lipu all sõitvate laevade seirega, olenemata vetest või sadamast, kus laevad asuvad, ning muude liikmesriikide lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade ning nende kolmandate riikide kalalaevade seirega, mille suhtes kohaldatakse VMS-süsteemi ning mis tegutsevad kõnealuse konkreetse liikmesriigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni all olevates vetes.

8. Iga lipuliikmesriik määrab seirekeskuse eest vastutavad pädevad asutused ning võtab kohased meetmed tagamaks, et seirekeskuses oleks nõuetekohane koosseis ning automaatset andmetöötlust ja elektroonilist andmeedastust võimaldav riist- ja tarkvara. Liikmesriigid näevad ette varu- ja taastemenetlused süsteemi rikete korral.

▼M4

Liikmesriikidel võib olla ühine seirekeskus.

9. Lipuliikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et tema VMS-süsteemiga kalalaevadelt saadud andmeid säilitatakse elektroonilisel kujul kolm aastat.

Rannikuäärne liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et teise liikmesriigi lipu all sõitvatelt või kolmanda riigi kalalaevadelt, mille suhtes kohaldatakse VMS-süsteemi, saadud andmeid säilitatakse elektroonilisel kujul kolm aastat.

Komisjonil on kõnealustele andmefailidele juurdepääs konkreetse taotluse alusel. Kohaldatakse artikli 37 sätteid.

10. Käesoleva artikli üksikasjalike rakenduseeskirjade üle otsustatakse artiklis 36 ettenähtud korras.

Eelkõige võib komisjon liikmesriigi taotluse põhjal ning artiklis 36 ettenähtud korras teha otsuse VMS-süsteemile alternatiivse süsteemi kohaldamise kohta, arvesse võttes pakutava seiresüsteemi tüüpi, kalalaeva või -laevade liiki, püügipiirkonda või -piirkondi, püütavaid liike ja kalastusretke kestust. Alternatiivne süsteem peab olema niisama tõhus nagu VMS-süsteem ning seda kohaldatakse kedagi diskrimineerimata.

▼B

Artikkel 4

1. Artiklis 2 kindlaksmääratud inspekteerimist ja järelevalvet teevad kõik liikmesriigid omal käel ning oma inspekteerimissüsteemi kasutades.

Neile pandud ülesannete täitmisel tagavad liikmesriigid artiklis 2 märgitud sätete ja meetmete täitmise. Lisaks sellele väldivad nad oma tegevuses liigset sekkumist tavapärasesse kalapüüki. Nad hoolitsevad ka selle eest, et sektorite ja laevade valimisel inspekteerimiseks ei toimuks diskrimineerimist.

2. Inspekteeritavate kalalaevade, tööruumide või transpordivahendite eest vastutavad isikud teevad koostööd lõikele 1 vastavate inspekteerimiste hõlbustamiseks.

▼M7

Artikkel 5

Ilma et see piiraks siseriiklikku pädevust, võetakse vajaduse korral vastu käesoleva jaotise üksikasjalikud rakenduseeskirjad artiklis 36 sätestatud korras, eriti seoses:

a) ametlikult määratud inspektorite, inspekteerivate laevade, lennukite ja kõigi muude liikmesriigi poolt kasutatavate inspekteerimisvahendite tunnustekindlaksmääramisega;

b) kalandussektori tegevuste inspekteerimis- ja järelevalvekorraga;

c) kalalaevade ja nende püügivahenditemärgistamise ja identifitseerimisega;

d) kalalaevade kalapüügiga seotud omaduste sertifitseerimisega.

▼B

II JAOTIS

Saagi järelevalve

Artikkel 6

1. Kalavaru või kalavarude rühma piires kalastavate ühenduse kalalaevade kaptenid peavad oma laevade tegevuse kohta püügipäevikut, kus esitatakse eelkõige iga väljapüütud ja pardale jäetud kalaliigi

▼B

kogus, püügikuupäev ja -koht (Rahvusvahelise Meresõiduuuringute Nõukogu (ICESi) statistiline ruut) ning kasutatud püügivahendite liik.

▼M7

2. Alates 1. jaanuarist 2000 tuleb piirkondades väljaspool Vahemerd iga pardale jäetud 50 kg ületav kogus ükskõik millise liigi eluskaalu ekvivalenti püügipäevikusse kanda. ►M11 ►C1 Vahemerel toimuva kalapüügi puhul tuleb püügipäevikusse kanda iga pardale jäetud 15 kg ületav kogus ükskõik millise kooskõlas lõikega 8 vastu võetud nimekirjas esitatud liigi eluskaalu ekvivalenti. ◄ ◄

▼M11
▼C1

Siirdekalade ja väikeste pelaagiliste liikide puhul tuleb püügipäevikusse kanda iga kogus, mis ületab 50 kg eluskaalu ekvivalendi.

▼B

3. Ühenduse kalalaevade kaptenid kannavad püügipäevikutesse merel püütud kalakogused, kõnealuste saakide püügikuupäeva ja -koha ning lõikes 2 märgitud liigid. Merre tagasiheidetud kogused võib registreerida arvepidamise eesmärgil.

4. Ühenduse kalalaevade kaptenid on vabastatud lõigetes 1 ja 3 esitatud nõuete täitmisest, kui kalalaeva kogupikkus on alla 10 meetri.

5. Nõukogu võib komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada teha teistsuguseid erandeid, kui on märgitud lõikes 4.

6. Kõik liikmesriigid kontrollivad proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, kellele lõigete 4 ja 5 järgi on tehtud erand kindlaksmääratud nõuetest, kindlustamaks, et kõnealused laevad täidavad ühenduses kehtivaid eeskirju.

Selleks koostab iga liikmesriik proovivõtuplaani ning edastab selle komisjonile. Kontrolli tulemused tehakse korrapäraselt teatavaks komisjonile.

7. Ühenduse kalalaevade kaptenid registreerivad lõigetes 1 ja 2 nõutava info kas elektroonilisel kujul või paberil.

▼M7

8. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras, sealhulgas:

— teatavate erijuhtude kohta, kui geograafiline asukoht ei vasta Rahvusvahelise Mereuuringute Nõukogu (ICES) statistilisele ruudule, ja

— väikesesilmaliste püünistega püütud ja sorteerimata pardale jäetud saakide registreerimise kohta,

— lõikes 2 osutatud nimekiri.

▼B

Artikkel 7

▼M7

1. Ühenduse kalalaeva kapten, kes soovib kasutada mitte lipuliikmesriigi, vaid mõne muu liikmesriigi lossimiskohti, peab järgima selles liikmesriigis vastavalt artiklile 38 kehtestatud sadamakorraldust või, kui liikmesriigil puudub selline kava, teatama selle liikmesriigi pädevatele asutustele vähemalt neli tundi ette:

— lossimiskoha(d) ja eeldatava sinna saabumise aja,

— iga lossitava kalaliigi koguse.

▼B

2. Lõikes 1 märgitud kapteni suhtes, kes ei täida kõnealust teatamiskohustust, võivad pädevad ametiasutused rakendada asjakohaseid sanktsioone.

▼B

3. Komisjon võib artiklis 36 ettenähtud korras teha ühenduse teatavat liiki kalalaevadele erandi lõikes 1 ettenähtud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada või kehtestada uue teatamistähtaja, võttes muu hulgas arvesse kaugust püügipiirkondade, lossimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse või nimekirja laevad on kantud.

Artikkel 8

1. Kui laeva kogupikkus on vähemalt 10 meetrit, esitab ühenduse iga kalalaeva kapten või kapteni esindaja pärast iga reisi ning 48 tunni jooksul pärast lossimist deklaratsiooni pädevatele ametiasutustele selles liikmesriigis, kus lossimine toimub. Kapten vastutab, et deklaratsioon, mille põhjal saab kindlaks teha vähemalt iga artikli 6 lõikes 2 ettenähtud kalaliigi lossitud koguse ja püügipiirkonna, on õige.

2. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega ja komisjoni ettepanekul teha otsuse laiendada lõikes 1 ettenähtud kohustust kalalaevadele kogupikkusega alla 10 meetri. Nõukogu võib komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada ka erandite tegemise lõikes 1 ettenähtud kohustusest teatavat liiki laevadele kogupikkusega vähemalt 10 meetrit, mis tegelevad eriotstarbelise kalapüügiga.

3. Kõik liikmesriigid jälgivad proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, kellele on tehtud erand lõikes 1 märgitud nõuetest kindlustamaks, et kõnealused laevad täidavad ühenduses kehtivaid eeskirju.

Selleks koostab iga liikmesriik proovivõtuplaani ning edastab selle komisjonile. Kontrolli tulemused tehakse korrapäraselt teatavaks komisjonile.

4. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

Artikkel 9

▼M7

1. Enampakkumiskeskused või muud liikmesriikide poolt volitatud ja liikmesriigis lossitud kalatoodete esmaturustuse eest vastutavad asutused või isikud esitavad pärast esmamüüki müügiteatise pädevatele asutustele selles liikmesriigis, mille territooriumil esmaturustamine toimub. Kõiki käesoleva artikliga nõutavaid andmeid loetleva müügiteatise esitamise eest vastutavad enampakkumiskeskused või muud liikmesriikide poolt volitatud asutused või isikud.

2. Kui liikmesriigis lossitud kalatoodete esmaturustus toimub lõikes 1 ettenähtust erineval viisil, ei koguta lossitud tooteid enne, kui liikmesriikide pädevatele asutustele või muudele volitatud asutustele on esitatud üks järgmistest dokumentidest:

— müügiteatis, kui tooted on müüdud või müügil lossimiskohas,

— koopia ühest artiklis 13 ettenähtud dokumendist, kui tooteid pakutakse müügiks mujal kui lossimispaigas; tegeliku müümise ajal tuleb sellistele koopiatele lisada müügiteatis,

— ülevõtmisdeklaratsioon, kui tooteid ei pakuta müügiks või kui need on mõeldud müügiks hiljem.

Kõiki käesolevas artiklis nõutavaid andmeid loetleva müügiteatise esitamise eest vastutab ostja.

Kõiki käesolevas artiklis nõutavaid andmeid loetleva ülevõtmisdeklaratsiooni esitamise eest vastutab deklaratsiooni valdaja.

▼B

3. Lõigetes 1 ja 2 märgitud müügiteatised peavad sisaldama vähemalt järgmist infot:

▼M7

— iga liigi nimi ja geograafiline päritolupiirkond,

▼B

— vajaduse korral kõigi liikide isendite suurus või kaal, sort, töötlemis- ja värskusaste,

▼M7

— vajaduse korral asjakohane kala alammõõt,

▼B

— iga liigi esmamüügihind ja -kogus, vajaduse korral isendite suuruse või kaalu, sordi, töötlemis- ja värskusastme järgi,

— kui vaja, siis turult kõrvaldatud toodete lähetuskoht (kõrvalsaadused, inimtoiduks, ümbertöötamiseks),

— nii müüja kui ka ostja nimi,

— müügi koht ja kuupäev,

▼M7

— võimaluse korral müügilepingu viitenumber.

4. Müügiteatised esitatakse kala esmaturustuse seire eest vastutavatele pädevatele asutustele viisil, mis hõlmab järgmised andmed:

— kõnealused tooted lossinud kalalaeva pardatähis ja nimi,

— laeva omaniku või kapteni nimi,

— sadam ja lossimise kuupäev,

— vajaduse korral viide ühele artikli 13 lõikes 1 ja lõike 4 punktis b sätestatud dokumentidest.

4a. Kui müügiteatis ei vasta arvele või kuuenda nõukogu direktiivi 77/388/EMÜ ([1]) artikli 22 lõikes 3 nimetatud seda asendavale dokumendile, võtab liikmesriik vastu vajalikud sätted, millega tagatakse, et hind ostjale ilma maksuta kauba tarnimise eest, on identne arvel näidatuga.

4b. Lõikes 2 nimetatud ülevõtmisdeklaratsioonid, mille koostavad lossitud kalatoodete omanikud või nende esindajad, sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

— iga liigi nimi ja geograafiline päritolupiirkond,

— iga liigi kaal toote esitusviisi tüübi kaupa,

— vajaduse korral asjakohane kala alammõõt,

— tooted lossinud kalalaeva tunnusmärgid,

— sadam ja lossimise kuupäev,

— laeva kapteni nimi,

— toodete ladustamiskohad,

— vajaduse korral viide ühele artikli 13 lõikes 1 ja lõike 4 punktis b sätestatud dokumentidest.

4c. Kui lossitud kalatooted on mõeldud müügiks hiljem ja kui sellised tooted viiakse turule lepingus ettenähtud hinnaga või täpsustatud ajavahemikuks määratud hinnaga, teevad liikmesriigid sobivat kontrolli lõikes 2 nimetatud ülevõtmisdeklaratsioonides ja müügiteatistes esitatud teabe täpsuse kontrollimiseks.

5. Müügiteatised, ülevõtmisdeklaratsioonid ja veodokumentide koopia esitatakse 48 tunni jooksul pärast esmaturustamist või lossimist liikmesriigi pädevale asutusele või muudele asutustele kooskõlas selle liikmesriigi õigusaktidega, mille territooriumil need toimingud tehti. Liikmesriigi taotluse põhjal võib komisjon artiklis 36 ettenähtud korras sellest ajapikendusest konkreetsetes olukordades erandeid teha.

([1]) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuendat direktiivi 77/388/EMÜ käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1.)

▼M7

Toodete veo korral muusse liikmesriiki kui lossimise liikmesriik edastab vedaja 48 tunni jooksul pärast lossimist veodokumendi koopia pädevatele asutustele liikmesriigis, mille territooriumil deklaratsiooni kohaselt toimub esmaturustamine. Esmaturustamise liikmesriik võib nõuda selle kohta edasist teavet lossimise liikmesriigilt.

▼B

6. Pädevad ametiasutused säilitavad iga müügiteatist ühes eksemplaris ühe aasta,alates pädevatele ametiasutustele esitatud info registreerimise aastale järgnevast aastast.

▼M7

Kui kalatoodete esmaturustamine ei toimu liikmesriigis, kus tooted lossiti, tagab esmaturustamise seire eest vastutav liikmesriik müügiteatise koopia võimalikult kiire esitamise kõnealuste toodete lossimise seire eest vastutavale asutusele.

▼B

7. Komisjon võib artiklis 36 ettenähtud korras teha erandi liikmesriigi pädevatele asutustele või muudele liikmesriigi poolt volitatud asutustele müügiteatise esitamise kohustusest kalatoodete kohta, mis on lossitud ühenduse teatavat liiki kalalaevadelt kogupikkusega vähem kui 10 meetrit ►M7 või lossitud kalatoodete koguste kohta, mis liigiti ei ületa 50 kg eluskaalu ekvivalenti ◄.

Selliseid erandeid võib anda ainult juhtudel, kui kõnealuses liikmesriigis on sisse seatud nõuetekohane seiresüsteem.

8. Kui tooted pärast omandamist ei lähe turule, vaid neid kasutatakse oma tarbeks, tehakse ostjale erand lõikes 2 esitatud nõuetest.

9. Käesoleva artikli rakendamist reguleerivad üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

▼M7

_____

Artikkel 11

1. Liikmesriik võib lubada tema jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes toimuvat ümberlaadimist ja kalapüüki, mis hõlmab kahe või enama laeva koostööd, samuti selle liikmesriigi sadamates toimuvat ümberlaadimist. Asjaomaste laevade kaptenid peavad järgimavastavalt lõikele 2 sätestatud korda, eelkõige silmaspidades:

— lubatud kohtade määratlusi,

— inspekteerimis- ja järelevalve-eeskirju,

— ümberlaadimistoimingu ja ümberlaaditud koguste registreerimise ja sellest teatamise tingimusi.

Seda sätet ei kohaldata ühenduse laevade kaksiktraalpüügi suhtes.

2. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 36 sätestatud korras, arvestades asjaomaste liikmesriikide märkusi.

▼B

Artikkel 12

Kui ümberlaadimist või lossimist tuleb teha rohkem kui 15 päeva pärast saagi püüki, esitatakse artiklites 8 ja 11 nõutav info pädevatele ametiasutustele liikmesriikides, kelle lipu all need laevad sõidavad või kelle registrisse need laevad on kantud, hiljemalt 15 päeva pärast püüki.

▼B

Artikkel 13

▼M7

1. Kõigi ühenduses lossitud või ühendusse imporditud töötlemata või pardal töödeldud kalatoodetega, mille kohta pole vastavalt artikli 9 lõigetele 1 ja 2 esitatud müügiteatist ega ülevõtmisdeklaratsiooni ja mis veetakse mujale kui lossimis- või impordikoht, peab kuni esmamüügi toimumiseni kaasas olema vedaja koostatud dokument. Kõiki käesolevas artiklis nõutavaid andmeid loetleva veodokumendi esitamise eest vastutab vedaja.

2. Kõnealuses dokumendis esitatakse:

a) saadetise päritolulaeva nimi ja pardatähis. Muul viisil kui laevaga toimuva impordi korral näidatakse dokumendis koht, kust saadetis imporditi;

b) saadetise (saadetiste) sihtkoht ning veovahendi identifitseerimistunnused;

c) iga veetava kalaliigi kogused (töödeldud kaal kilogrammides), vastuvõtja nimi ning lossimise koht ja kuupäev, samuti iga liigi nimi, selle geograafiline päritolupiirkond ja vajaduse korral asjakohane kala alammõõt.

▼B

3. Kõik vedajad peavad hoolitsema selle eest, et lõikes 1 märgitud dokument sisaldaks vähemalt lõikes 2 ettenähtud infot.

4. Vedajale tehakse erand lõikes 1 ettenähtud kohustusest, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) lõikes 1 mainitud dokument on asendatud kas artiklis 8 või 10 ettenähtud transporditavate koguste kohta käiva deklaratsiooni koopiaga;

b) lõikes 1 mainitud dokument on asendatud transporditavate koguste päritolu näitava dokumendi T 2 M koopiaga.

5. Liikmesriigi pädevad ametiasutused võivad teha erandeid lõikes 1 kindlaksmääratud kohustusest, kui kalakoguseid transporditakse piiristatud sadamaalal või kuni 20 kilomeetri kaugusele lossimiskohast.

▼M7

5a. Kui vastavalt artiklile 9 müüduna deklareeritud kalatooteid veetakse lossimis- või impordikohast mujale, peavad vedajad igal ajal olema võimelised dokumendiga tõestama, et müügitehing on toimunud.

6. Liikmesriigid korraldavad oma territooriumil kontrollimisi proovide võtmise abil, et kontrollida, kas käesolevas artiklis ettenähtud kohustusi täidetakse. Selliste kontrollimiste intensiivsus võib arvestada kontrollimise intensiivsust varasematel etappidel.

▼B

7. Liikmesriigid kooskõlastavad oma kontrollitoiminguid, et inspekteerimine oleks võimalikult tõhus ja ökonoomne. Selleks korraldavad liikmesriigid järelevalvet eelkõige nende kaubasaadetiste liikumise üle, mis on äratanud tähelepanu seoses toimingutega, mis võivad olla vastuolus ühenduse määrustega.

▼M7

7a. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 36 sätestatud korras.

▼B

Artikkel 14

1. Liikmesriigid kannavad hoolt, et kõik artiklites 8, 9 ja 10 märgitud liikmesriigis toimuvad lossimised registreeritakse. Selleks võivad liikmesriigid nõuda, et esmaturustamine toimuks enampakkumiskeskustes.

▼B

2. Kui lossitud saagi esmaturustamine ei toimu vastavalt artikli 9 lõikele 2 avaliku enampakkumise teel, tagavad liikmesriigid kõnealustest kogustest teatamise enampakkumiskeskustele või muudele liikmesriigi poolt volitatud asutustele.

3. Artiklites 7 ja 8 märgitud erandeid kasutavate teatavat liiki laevade lossimiste kohta või lossimiste kohta sadamates, kus puudub lossimiste registreerimiseks piisavalt väljakujunenud haldusstruktuur, võib teha erandi sellise info töötlemise nõudest, kui liikmesriik esitab komisjonile taotluse 12 kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest. Erandi võib teha juhul, kui nõutavate andmete registreerimine tekitab riigi ametiasutustele üldisi lossitavaid koguseid arvesse võttes ülemääraseid raskusi, ning juhul, kui vastavad lossitavad kalaliigid müüakse ära kohapeal. Iga liikmesriik koostab sellise erandi tegemist vajavate sadamate ja laevade loetelu ning edastab selle komisjonile.

4. Lõikes 3 märgitud erandit kasutav liikmesriik koostab proovivõtuplaani, et hinnata lossimiste ulatust vastavates sadamates. Enne erandite tegemist peab komisjon kõnesoleva plaani heaks kiitma. Liikmesriik edastab korrapäraselt komisjonile hindamiste tulemused.

Artikkel 15

1. Arvutiside abil teavitavad liikmesriigid komisjoni enne iga kuu viieteistkümnendat kuupäeva kõikidest eelmise kuu jooksul lossitud kogustest, mis kuuluvad TACi või kvoodiga reguleeritavasse varusse või varude rühma, ning edastavad komisjonile kogu artiklite 11 ja 12 alusel saadud info.

Komisjonile edastatavates teatistes on vastavalt artiklitele 6 ja 8 märgitud saagi püügikoht ning riik, kellele asjaomased kalalaevad kuuluvad.

Iga liikmesriik edastab komisjonile kvoodi kasutamise prognoosi koos eeldatava kuupäevaga, millest alates kõnealusele liikmesriigile määratud kvoot, püüginorm või püügiosa loetakse selle liikmesriigi lipu all sõitvate või selle liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade poolt nende kalaliikide osas püütud saakide põhjal 70 % ulatuses ammendatuks.

Kui TACi või kvootidega reguleeritavate varude või varude rühmade saagid on saavutamas TACi või kvoodi taset, annavad liikmesriigid komisjoni taotluse korral komisjonile käesolevas lõikes nõutavast infost üksikasjalikumat või sagedasemat infot.

2. Komisjon kannab hoolt, et vastavalt käesolevale artiklile saadud teatised oleksid liikmesriikidele arvutiside abil kättesaadavad.

3. Kui komisjon leiab, et liikmesriik ei ole kinni pidanud iga kuu püütud saakide kohta esitatavate andmete edastamise tähtajast vastavalt lõikele 1, võib komisjon määrata tähtaja, millest alates loetakse, et kvoodi või muude koguseliste piirangute abil reguleeritavasse varusse või varude rühma kuuluvad ja kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitvate või selle liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade püütud saagid on ammendanud kõnealusele liikmesriigile määratud kvoodi, püüginormi või püügiosa 70 % ulatuses ning määrata ligikaudse kuupäeva, millest alates kvoot, püüginorm või püügiosa loetakse ammendatuks.

4. Liikmesriigid esitavad enne iga kvartali esimese kuu lõppu komisjonile arvutiside abil andmed eelmise kvartali jooksul lossitud muude kalakoguste kohta, välja arvatud lõikes 1 mainitud kogused.

Artikkel 16

1. Ilma et see piiraks artikli 15 kohaldamist, annavad liikmesriigid asjast huvitatud liikmesriigi taotluse korral kõnealusele liikmesriigile andmeid selle liikmesriigi lipu all sõitvate või selles liikmesriigis registreeritud kalalaevade poolt kõnesolevate liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvate vete sadamates tehtud selliste kalatoodete lossimiste,

▼B

müügipakkumiste või ümberlaadimiste kohta, mis kuuluvad sellele liikmesriigile eraldatud kvoodiga reguleeritavasse kalavarusse või kalavarude rühma.

Kõnealuses infos esitatakse asjaomase kalalaeva nimi ja pardatähis, kõnealuse laeva poolt lossitud, esmamüügiks või ümberlaadimiseks pakutavad kalakogused vastavalt kalavarule või kalavarude rühmale ning lossimise, esmamüügi või ümberlaadimise kuupäev ja koht. Kõnealune info edastatakse asjast huvitatud liikmesriigi taotluse esitamise kuupäevale järgneva nelja tööpäeva või kõnealuse liikmesriigi või lossimispaigaks oleva liikmesriigi poolt määratud pikema ajavahemiku jooksul.

2. Liikmesriik, kus toimus lossimine, esmamüügiks pakkumine või ümberlaadimine, edastab taotluse korral komisjonile selle info üheaegselt teatamisega liikmesriigile, kus kalalaev on registreeritud.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kindlustada kontrolli kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni all olevates vetes ja avamerel liikmesriigi kalalaevade poolt püütud saakide üle ning tagada selliste saakide ümberlaadimise ja lossimise kontroll ning registreerimine.

2. Kontrolli- ja järelevalvemeetmed peavad tagama, et laevaomanikud ja/või kaptenid täidaksid järgmisi kohustusi:

— kalalaevadel täidetakse püügipäevikut, kuhu kaptenid kannavad andmed saakide kohta,

— lossimiste ajal ühenduse sadamates esitatakse lossimisdeklaratsioon ametiasutustele selles liikmesriigis, kus lossimine toimub,

— lipuliikmesriiki informeeritakse üksikasjadest seoses kalasaagi iga ümberlaadimisega kolmandate riikide kalalaevadele ning seoses kolmandates riikides toimuvate otseste lossimistega.

3. Lõigete 1 ja 2 sätete kohaldamine ei piira nende sätete kohaldamist, mis on ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kalanduskokkulepetes ning rahvusvaheliste konventsioonides, millega ühendus on ühinenud.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid esitavad enne iga kvartali esimese kuu lõppu komisjonile arvutivõrgu abil andmed artiklis 17 märgitud kalastuspiirkonnas püütud ning eelmises kvartalis lossitud püügikoguste kohta ning kogu artikli 17 lõike 2 kohaselt saadud info.

2. Lõike 1 alusel esitatav info kolmandate riikide vetes püütud saagi kohta tuleb liigitada vastavalt kolmandale riigile ja kalavarule, arvesse võttes asjaomaseks kalastamiseks ettenähtud kõige väiksemat statistilist kalastamisvööndit.

Avamerel püütud saagi kohta tuleb andmed esitada liigitatuna vastavalt püügikohta reguleerivas rahvusvahelises konventsioonis määratletud kõige väiksemale statistilisele kalastamisvööndile ning vastavalt asjaomase kalapüügiga seotud kalavarudesse kuuluvatele kalaliikidele või liikide rühmadele.

3. Igal aastal enne 1. oktoobrit annab komisjon liikmesriikide käsutusse käesoleva artikli kohaselt saadud info.

▼M7

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 36 sätestatud korras.

▼B

Artikkel 19

1. Tagamaks artiklites 3, 6, 8, 9, 10, 14 ja 17 ettenähtud kohustuste täitmist, kehtestavad liikmesriigid akrediteerimissüsteemi, mis hõlmab eelkõige ristkontrollimisi ja kõnealustest kohustustest tulenevate andmete kontrollimist.

2. Et kõnesolevaid kontrollimisi hõlbustada, loovad liikmesriigid arvutiandmebaasi, kuhu sisestatakse lõikes 1 märgitud andmed.

Liikmesriigid võivad luua detsentraliseeritud andmebaasid tingimusel, et kõnesolevad andmebaasid ning andmete kogumis- ja registreerimismenetlused standardiseeritakse, nii et liikmesriigi territooriumil tervikuna oleks tagatud nende ühilduvus.

▼M7

3. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada lõikes 1 nimetatud teabe võimalikult kiire andmebaasi sisestamine.

Püügipäevikus, lossimisdeklaratsioonis, müügiteatises ja ülevõtmissertifikaadis dokumenteeritud teave reguleeritavate kalavarude kohta määruse (EMÜ) nr 3760/92 ([1]) artikli 8 tähenduses sisestatakse lõikes 2 nimetatud andmebaasi 15 tööpäeva jooksul pärast kuupäeva, mil pädevad asutused selle teabe saavad. Kui püütud on rohkem kui 85 % kvoodist, ei tohi see ajavahemik ületada viit tööpäeva.

———————

5. Liikmesriigid võtavad andmete kogumiseks, kinnitamiseks ja viitamiseks vajalikud meetmed. Komisjonil on konkreetse taotluse alusel kaugjuurdepääs paljundatud arvutifailidele, mis sisaldavad asjakohast teavet.

▼B

6. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

▼M2

IIA JAOTIS

Püügikoormuse kontrollimine

Artikkel 19a

▼M9

1. Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendavad “asjaomased püügipiirkonnad” ICES piirkondi ja CECAF rajoone, mille suhtes kohaldatakse vastavalt ühenduse eeskirjadele püügikoormuse piirangu süsteemi.

▼M6

1a. Artikleid 19e, 19f, 19g, 19h ja 19i kohaldatakse vastavalt nõukogu 24. aprilli 1997. a määruse (EÜ) nr 779/97 (püügikoormuse korraldamise korra kehtestamise kohta Läänemerel) ([2]) artiklile 2 ühenduse laevade suhtes, kes on liikmesriikidelt tegevusloa saanud kalapüügiks kõnealuse määruse lisas loetletud kalastuspiirkondades.

▼M9

2. Ühenduse laevadel on keelatud tegeleda kalapüügiga asjaomastes piirkondades, kui lipuliikmesriik ei ole andnud laevale selleks nõuetekohast luba.

▼M2

3. Olenemata lõikes 1 sätestatust, kohaldatakse artikleid 19b ja 19c üksnes nende ühenduse kalalaevade suhtes, millel on luba tegelda põhjalähedaste kalade püügiga.

———————

([1]) EÜT L 389, 31.12.1992, lk 1.
([2]) EÜT L 113, 30.4.1997, lk 1.

▼M2

Artikkel 19b

1. Ühenduse kalalaevade kaptenid esitavad püügiaruande vormis järgmised andmed:

— laeva nimi, pardatähis, raadiokutsung ja laeva kapteni nimi,

— aruande esitanud laeva geograafiline asukoht,

— kuupäev ja kellaaeg, mis on seotud:

  — iga sisenemisega piirkonnas asuvasse sadamasse ning sealt väljumisega,

  — iga sisenemisega piirkonda,

  — iga väljumisega piirkonnast,

▼M5

— pardale jäetud saak liikide kaupa kilogrammides eluskaalu kohta.

▼M2

2. Olenemata lõikest 1, teevad vööndite piire ületava püügiga tegelevad laevad, mis ületavad 24 tunnise ajavahemiku jooksul püügipiirkondi eraldavat piiri rohkem kui korra, püsides seejuures viie miili kaugusel ükskõik kummal pool vööndite vahelist piiri, teatavaks oma kõnealuse 24 tunnise ajavahemiku jooksul toimunud esimese piirkonda sisenemise ja viimase sealt väljumise.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende lipu all sõitvate kalalaevade kaptenid või nende esindajad täidavad aruandluskohustust.

▼M5

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

▼M2

Artikkel 19c

1. Ühenduse kalalaevade kaptenid või nende esindajad teevad artiklis 19b nimetatud andmed teatavaks teleksi, ►M5 laevade satelliitjälgimissüsteemi abil, ◄ faksi või telefoni teel, kusjuures vastuvõtja salvestab sõnumi nõuetekohaselt, või raadio teel ühenduse eeskirjade kohaselt selliste aruannete vastuvõtmiseks kinnitatud raadiojaama kaudu või mõnel muul artiklis 36 ettenähtud korras tunnustatud viisil, teatades andmed samaaegselt pädevatele asutustele:

— lipuliikmesriigis ja

— järelevalve eest vastutavas liikmesriigis või liikmesriikides, kui laev hakkab tegelema või on tegelnud kalapüügiga kõnealuse liikmesriigi või liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes.

Sellised andmed tehakse teatavaks vahetult enne iga sisenemist ja väljumist. Kui laev ei saa vääramatu jõu tõttu teadet edastada, siis võib kõnealuse laeva nimel teate edastada mõni teine laev.

2. Olenemata lõikest 1, kui ühenduse kalalaevad:

— tegelevad vööndite piire ületava püügiga artikli 19b tähenduses, siis peavad kaptenid või nende esindajad esitama püügikoormuse aruande iga 24 tunnise ajavahemiku kohta, märkides esimese sisenemise ja viimase väljumise,

— tegelevad kalapüügiga oma lipuliikmesriigi või laevade registreerimiskoha järgse liikmesriigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, siis peavad kaptenid või nende esindajad artiklis 19b ettenähtud andmed teatavaks tegema lipuliikmesriigi pädevatele asutustele kõnealuses riigis vastuvõetud korra kohaselt. See kord ei tohi püügikoormuse kontrollimise seisukohast olla

▼M2

ühelgi juhul vähem tõhus kui lõikes 1 ettenähtud meetmed. Lipuliikmesriik teatab komisjonile ettenähtud meetmetest nõuetekohase aja jooksul,

— viibivad merel vähem kui 72 tundi, kuid tegelevad selle aja jooksul kalapüügiga teise liikmesriigi või teiste liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, siis teevad kaptenid või nende esindajad enne laeva väljumist artiklis 19b ettenähtud andmed teatavaks asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele ning lipuriigi pädevatele asutustele lõikes 1 ettenähtud viisidel. Kõnealused pädevad asutused registreerivad andmed elektrooniliselt. Kui esitatud andmed muutuvad, siis teatab kapten või tema esindaja muutustest viivitamata pädevatele asutustele.

3. Ühenduse õigusaktidele vastav reaalajaline automaatne süsteem on tunnustatud teabeedastusviis lõike 1 kohaldamisel.

▼M5

Artikkel 19d

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et vastavalt artiklitele 19b ja 19c saadud püügiaruanded registreeritakse masinloetaval kujul.

▼M2

Artikkel 19e

1. Ühenduse kalalaevade kaptenid registreerivad püügipäevikutes püügipiirkonnas viibitud aja ning teevad järgmised sissekanded:

seoses veetavate püünistega:

— laeva piirkonda sisenemise või kõnealuses piirkonnas asuvast sadamast väljumise kuupäev ja kellaaeg,

— laeva piirkonnast väljumise või kõnealuses piirkonnas asuvasse sadamasse sisenemise kuupäev ja kellaaeg;

seoses passiivpüünistega:

— passiivpüüniseid kasutava laeva piirkonda sisenemise või kõnealuses piirkonnas asuvast sadamast väljumise kuupäev ja kellaaeg,

— passiivpüüniste kõnealuses piirkonnas vette laskmise või uuesti vette laskmise kuupäev ja kellaaeg,

— passiivpüünistega püügi lõpetamise kuupäev ja kellaaeg,

— laeva kõnealusest piirkonnast väljumise või kõnealuses piirkonnas asuvasse sadamasse sisenemise kuupäev ja kellaaeg.

2. Olenemata lõikest 1 registreerivad artikli 19b tähenduses vööndite piire ületava püügiga tegelevate ühenduse kalalaevade kaptenid oma laeva esimese sisenemise ja viimase väljumise kuupäeva ja kellaaja.

3. Põhjalähedaste kalade püügiga tegelevate ühenduse kalalaevade kaptenid kannavad laeva püügipäevikusse artiklis 19b ettenähtud andmed.

4. Püügipäeviku pidamise kohustusest vabastatud laevu kontrollib lipuliikmesriik püügipiirkonna üldise püügikoormuse määramiseks proovivõtumeetodil.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 36 sätestatud korras.

▼M2

Artikkel 19f

1. Lipuliikmesriik täidab ühenduse kalalaevade registrit käsitleva komisjoni 19. jaanuari 1994. aasta määruse (EÜ) nr 109/94 ([1]) kohaselt loodud registrit (registreid) sellisel viisil, et sellesse (nendesse) oleksid kantud määruse (EÜ) nr 685/95 artiklis 2 nimetatud laevade nimistus sisalduvad andmed ►M6 ja määruse (EÜ) nr 779/97 artiklile 2 ◄.

2. Lipuliikmesriik edastab lõikes 1 nimetatud andmed elektrooniliselt, soovitatavalt elektronposti teel, määruses (EÜ) nr 109/94 sätestatud korras.

3. Komisjon tagab määruses (EÜ) nr 109/94 sätestatud korras, et kontrollimise eest vastutavatele liikmesriikidele on kättesaadavad nende vetele juurdepääsu omavate laevade identifitseerimisandmed.

▼M9

Artikkel 19g

Iga liikmesriik registreerib oma lipu all sõitvate laevade püügikoormuse igas asjaomases püügipiirkonnas laeva püügipäevikutes sisalduvate andmete ja artikli 19e lõike 4 kohaselt kogutud teabe alusel.

Artikkel 19h

Iga liikmesriik määrab üldise püügikoormuse oma laevadele kogupikkusega alla 15 meetri igas asjaomases kalastuspiirkonnas ning laevadele kogupikkusega alla 10 meetri nõukogu 4. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1954/2003 (mis käsitleb teatavate ühenduse kalastuspiirkondade ja kalavarudega seotud püügikoormuse korraldamist) ([2])

▼M2

Artikkel 19i

Iga liikmesriik teeb komisjonile määruses (EÜ) nr 109/94 ettenähtud korras elektrooniliselt teatavaks püügikoormuste koondandmed:

▼M9

— eelmise kuu kohta seoses põhjalähedaste kalade püügiga igas asjaomases püügipiirkonnas, enne iga kuu viieteistkümnendat kuupäeva,

▼M6

— eelmise kvartali jooksul artikli 19a lõigus 1a nimetatud igas kalastuspiirkonnas püütud põhjalähedaste liikide, lõhe, meriforelli ja mageveekalade koguste kohta enne iga kvartali esimese kuu lõppu ning eelmise aasta iga kuu püügikoormuse kohta enne iga kalendriaasta 15. veebruari,

▼M2

— eelmise kvartali kohta seoses pelaagiliste liikide püügiga igas artiklis 19a nimetatud püügipiirkonnas, enne kalendriaasta iga kvartali esimese kuu lõppu.

▼M9

Artikkel 19j

Iga liikmesriik teeb viivitamata teistele liikmesriikidele teatavaks identifitseerimisandmed tema lipu all sõitvate laevade kohta, mille luba kalapüügiga tegelemiseks määruse (EÜ) nr 1954/2003 artiklites 3 ja 6 osutatud ühes või mitmes kalapüügipiirkonnas on peatatud või tühistatud.

▼M5

Artikkel 19 ►M9 k ◄

Kindlustamaks artiklites 19b, 19c ja 19e ettenähtud kohustuste täitmist, kontrollivad liikmesriigid kõnealuste kohustustega seotud andmeid ja teevad andmete ristkontrolli.

([1]) EÜT L 19, 22.1.1994, lk 5.
([2]) ELT L 289, 7.11.2003, lk 1.

▼M2

III JAOTIS

Püügivahendite kasutuse jälgimine

Artikkel 20

1. Kõik ühenduse kalalaevade pardal asuvad saagid peavad liigilise koostise poolest vastama nõukogu 7. oktoobri 1986. a määrusega (EMÜ) nr 3094/86 (kalavarude kaitsmise teatavate tehniliste meetmete kohta) ([1]) kõnealusel laeval kasutamiseks ettenähtud võrgu liigile.

Laeval asuvad võrgud, mida ei kasutata, ei tohi olla hõlpsasti kättesaadavad ning need tuleb ära paigutada järgmisi tingimusi täites:

a) võrgud, raskused ja muud sellelaadne varustus tuleb traallaudade, puksiir- ja haalamisköite ning trosside küljest lahti võtta,

b) tekil asuvad või teki kohale paigutatud võrgud tuleb kindlalt mõne tekiehitise osa külge kinnitada.

2. Kui ühenduse kalalaeva pardal asuvad saagid on püütud ühe ja sama reisi ajal võrkudega, mis erinevad väikseima võrgusilma suuruse poolest, tuleb saagi liigiline koostis välja arvestada iga eri tingimustes püütud saagi osa kohta eraldi.

Selleks tuleb kõik varem kasutatud võrgusilmasuuruse muutmised kui ka selliste muutmiste hetkel laeval asuva saagi liigiline koostis kanda püügipäevikusse ja lossimisdeklaratsiooni. Erijuhtudel võetakse artiklis 36 ettenähtud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad töödeldud kalandustoodete lastiplaani kohta, mis on koostatud vastavalt kalaliikidele ja näitab toodete hoidmise kohta lastiruumis.

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2, võib nõukogu komisjoni poolt koostatud ettekande põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepanekul otsustada, et:

a) mitte ühegi teatavas konkreetses kalapüügis osaleva ühenduse kalalaeva pardal ei tohi ühe ja sama kalastusretke ajal olla erineva väikseima võrgusilma suurusega võrke;

b) eriotstarbeliseks püügiks vajalike erineva võrgusilma suurusega võrkude kasutamise kohta kehtestatakse erireeglid.

▼M2

Artikkel 20a

▼M9

1. Kalalaevad, mille suhtes kohaldatakse IIa jaotist ning mis tegelevad kalapüügiga asjaomastes püügipiirkondades, võivad pardal hoida ja kasutada ainult nendes piirkondades ettenähtud püügivahendeid.

2. Kalalaevad, mis ühe ja sama püügireisi jooksul püüavad kala ka muudes kui lõikes 1 nimetatud püügipiirkondades, võivad pardal hoida asjaomase piirkonna jaoks ettenähtud püügivahendeid tingimusel, et pardal olevad püügivahendid, mida ei ole lubatud kasutada lõikes 1 nimetatud püügipiirkondades, on artikli 20 lõike 1 teise lõigu kohaselt stoovitud nii, et need ei ole hõlpsasti kättesaadavad.

▼M2

3. Passiivpüüniste kindlaksmääramist käsitlevad sätted võetakse vastu hiljemalt 31. detsembriks 1996 artiklis 36 ettenähtud korras.

([1]) EÜT L 288, 11.10.1986, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3034/92 (EÜT L 307, 23.10.1992, lk 1).

▼B

IV JAOTIS

Kalastustegevuse reguleerimine ja peatamine

Artikkel 21

1. Kõiki ühenduse kalalaevade püütud kvoodile alluva kalavaru või kalavarude rühmaga seotud saake hinnatakse lipuliikmesriigile kõnealuse varu või varude rühma kohta kehtestatud kvoodi osana, olenemata lossimise kohast.

2. Iga liikmesriik määrab kindlaks kuupäeva, millest alates selle liikmesriigi lipu all sõitvate või selle liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade püütud, kvoodiga reguleeritava varu või varude rühmaga seotud saakidele kehtestatud kvoot loetakse kõnesoleva varu või varude rühma osas ammendatuks. Kõnealusest kuupäevast alates keelab liikmesriik sellistele kalalaevadele ajutiselt nii kõnesoleva kalavaru või kalavarude rühmaga seotud püügi kui ka pärast kõnealust kuupäeva püütud kala pardale jätmise, ümberlaadimise ja lossimise ning otsustab, millise kuupäevani on saakide ümberlaadimised ja lossimised ning lõplik deklareerimine lubatud. Kõnealusest meetmest teatatakse viivitamata komisjonile, kes informeerib sellest teisi liikmesriike.

3. Pärast vastavalt lõikele 2 või omal algatusel toimunud teatamist määrab komisjon tema käsutuses oleva info põhjal kindlaks kuupäeva, millest alates loetakse, et TACi, kvoodi või muude koguseliste piirangute abil reguleeritavasse varusse või varude rühma kuuluvad saagid, mis on püütud mis tahes liikmesriigi lipu all sõitvate või mis tahes liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade poolt, on ammendanud kõnealusele liikmesriigile või, olenevalt juhtumist, ühendusele eraldatud kvoodi, püüginormi või püügiosa. ►M7 Komisjon teatab selle kuupäeva viivitamata teistele liikmesriikidele. ◄

Pärast esimeses lõigus märgitud olukorrale hinnangu andmist teatab komisjon asjaomastele liikmesriikidele kalapüügi võimalikust peatamisest seoses TACi ammendamisega.

▼M7

Esimeses lõigus nimetatud kuupäevast alates keelab lipuliikmesriik tema lipu all sõitvatele kalalaevadele ajutiselt nii kõnesoleva kalavaru või kalavarude rühmaga seotud püügi kui ka pärast kõnealust kuupäeva püütud kala pardale jätmise, ümberlaadimise ja lossimise ning otsustab, millise kuupäevani on püügi ümberlaadimine ja lossimine ning lõplik deklareerimine lubatud. Kõnealusest meetmest teatatakse viivitamata komisjonile, kes teatab sellest teistele liikmesriikidele.

▼B

4. Kui komisjon on vastavalt lõike 3 esimesele lõigule peatanud kalapüügi ühendusele eraldatud TACi, kvoodi, püüginormi või püügiosa oletatava ammendamise tõttu, kuid ilmneb, et mõni liikmesriik ei ole tegelikult oma asjaomase kalavaru või kalavarude rühmaga seotud kvooti, püüginormi või püügiosa ammendanud, siis kohaldatakse järgmisi sätteid.

Kui enne kvoodi ammendamist kalastamiskeelu saanud liikmesriigile tekitatud kahju ei ole vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artikli 9 lõikele 2 tegutsedes korvatud, võetakse vastu piirangust tulenevat kahju vajalikul viisil korvavad meetmed artiklis 36 ettenähtud korras. Kõnealused meetmed võivad sisaldada mahaarvamisi rohkem püüdnud liikmesriigi kvoodist, püüginormist või püügiosast ning sellisel viisil mahaarvatud püügikoguste asjakohast jaotamist liikmesriikide vahel, kes said kalastamiskeelu enne oma kvootide ammendamist. Kõnealuseid mahaarvamisi ja nendest tulenevaid jaotamisi tuleb teha eelkõige arvesse võttes neid kalaliike ja kalastusvööndeid, mille kohta on kehtestatud aastased kvoodid, püüginormid või püügiosad. Kõnealuseid mahaarvamisi ja jaotamisi võib teha piirangu kehtestamise aasta või sellele järgneva aasta või aastate jooksul.

▼B

Käesoleva lõike kohaldamise ning eriti asjakohaste koguste määramise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

▼M9

Artikkel 21a

Iga liikmesriik määrab kindlaks kuupäeva, millal selle liikmesriigi lipu all sõitvate või ühenduses registreeritud laevade püügikoormus on jõudnud määruse (EÜ) nr 1954/2003 artikli 11 lõigetes 2 ja 3 sätestatud maksimaalse püügikoormuse tasemele selles piirkonnas. Sellest kuupäevast alates keelab liikmesriik ajutiselt kõnealuste laevade kalapüügi selles piirkonnas. Kõnealusest meetmest teatatakse viivitamata komisjonile, kes informeerib sellest teisi liikmesriike.

▼M2

Artikkel 21b

Kui liikmesriigi lipu all sõitvate laevade määruse (EÜ) nr 2027/95 kohaselt kinnitatud maksimaalne püügikoormus kõnealuses piirkonnas loetakse ammendatuks 70 % ulatuses, siis teeb asjaomane liikmesriik komisjonile teatavaks määruse (EÜ) nr 685/95 artikli 7 lõike 1 teise lõigu alusel vastuvõetud meetmed.

Artikkel 21c

1. Komisjon tagab artiklis 19i nimetatud teabe põhjal määruses (EÜ) nr 2027/95 kindlaksmääratud maksimaalse püügikoormuse täitmise.

2. Komisjon määrab artikli 21a alusel või omal algatusel saadud info põhjal kindlaks kuupäeva, millest alates liikmesriigi maksimaalne püügikoormus teatavas püügipiirkonnas loetakse ammendatuks. Sellest kuupäevast alates ei tohi kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitvad laevad asjaomastes püügipiirkondades kalastada.

▼B

Artikkel 22

Kui liikmesriigi pädevatele ametiasutustele peaks selguma, et ühenduse kalalaeva tegevusega on tõsiselt või korduvalt rikutud käesolevas määruses ettenähtud korda, võib lipuliikmesriik kõnealuse kalalaeva suhtes võtta täiendavaid kontrollimeetmeid.

Lipuliikmesriik teatab komisjonile ja teistele liikmesriikidele selle laeva nime, pardatähised ja numbrid, kelle suhtes rakendatakse täiendavaid kontrollimeetmeid.

Artikkel 23

1. Kui komisjon teeb kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale määratud kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi, püüginormi või püügiosa, teeb komisjon mahaarvamised rohkem püüdnud liikmesriigi aastasest kvoodist, püüginormist või püügiosast. Otsus mahaarvamiste kohta tehakse artiklis 36 ettenähtud korras.

2. Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega ning vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artiklis 8 ettenähtud eesmärkidele ja juhtimisstrateegiatele vastu eeskirjad mahaarvamiste tegemiseks, arvestades eelkõige järgmisi näitajaid:

— ülepüügi aste,

— kõik sama kalavaruga seotud ülepüügijuhtumid eelmisel aastal,

— asjaomaste kalavarude bioloogiline seisund.

▼B

V JAOTIS

Kalandussektori, kaasa arvatud akvakultuuristruktuuride teatavate parandus- ja kohandusmeetmete inspekteerimine ja kontrollimine

Artikkel 24

Tagamaks nõukogu poolt vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artiklile 11 seatud kohustuste ja strateegiate, eriti ühenduse kalalaevastike püügimahtudest tulenevate koguseliste eesmärkide ning tegevuse kohandamisega seotud ülesannete täitmist, korraldavad liikmesriigid oma territooriumil ning jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes kõikide eespool mainitud eesmärkidega seotud ettevõtjate korrapäraseid kontrollimisi.

Artikkel 25

1. Liikmesriigid võtavad vastu sätted, et kontrollida artiklis 24 märgitud eesmärkide täitmist. Selleks teevad liikmesriigid tehnilisi kontrollimisi, eelkõige järgmistes valdkondades:

a) kalalaevastiku ümberkorraldamine, uuendamine ja moderniseerimine;

b) püügimahu kohandamine ajutise või täieliku lõpetamise teel;

c) teatavate kalalaevade tegevuse piiramine;

d) püügivahendite ehituse ja arvu ning kasutusmeetoditega seotud piirangud;

e) akvakultuuri ning rannikualade arendamine.

2. Kui komisjon on kindlaks teinud, et liikmesriik ei ole täitnud lõike 1 sätteid, võib ta, ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 169 kohaldamist, teha nõukogule ettepanekuid asjakohaste üldmeetmete vastuvõtmiseks. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Artikkel 26

1. Artikli 25 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võib vastu võtta artiklis 36 ettenähtud korras, eelkõige silmas pidades:

a) kalalaevade mootorivõimsuse kontrollimist;

b) kalalaevade registreeritud tonnaaži kontrollimist;

c) kalalaeva seisuaja kontrollimist;

d) püügivahendite tehniliste andmete ning ühe laeva kohta tuleva püügivahendite arvu kontrollimist.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata andmed kasutatud kontrollimeetodite kohta ning kontrollimise eest vastutavate asutuste nimed ja aadressid.

Artikkel 27

1. Hõlbustamaks artiklis 25 ettenähtud kontrolli, seavad liikmesriigid sisse akrediteerimissüsteemi, mis hõlmab eelkõige andmete ristkontrolli laevastiku püügimahu ning tegevuse üle, mis sisaldub muu hulgas:

— püügipäevikus vastavalt artiklile 6,

— lossimisdeklaratsioonis vastavalt artiklile 8,

— ühenduse kalalaevade registris vastavalt komisjoni määrusele (EMÜ) nr 163/89. ([1])

([1]) EÜT L 20, 25.1.1989, lk 5.

▼B

2. Selleks loovad liikmesriigid arvutiandmebaasid või täiendavad olemasolevaid arvutiandmebaase, kuhu on koondatud asjakohane info laevastiku püügimahu ja -tegevuse kohta.

3. Kohaldatakse artikli 19 lõigetes 3, 4 ja 5 märgitud meetmeid.

4. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

VI JAOTIS

Kalandustoodete turu ühist korraldamist käsitlevate teatavate meetmete inspekteerimine ja kontrollimine

Artikkel 28

1. Tagamaks nõukogu 17. detsembri 1992. a määruses (EMÜ) nr 3759/92 (kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korraldamise kohta) ([1]) määratletud meetmeid käsitlevate eeskirjade tehnilise külje täitmist, korraldab iga liikmesriik oma territooriumil kõikide kõnealuste meetmete rakendamisega seotud ettevõtjate korrapäraseid kontrollimisi.

2. Kontrollimised hõlmavad järgmiste toimingute tehnilisi küsimusi:

a) turustusnormid, eriti miinimumsuurused;

b) hinnakorraldus, eelkõige:

— inimtoiduks mitte mõeldud toodete kõrvaldamine turult,

— turult kõrvaldatud toodete ladustamine ja/või töötlemine.

Liikmesriigid võrdlevad koguseid, artiklis 9 märgitud esmaturustusega seotud dokumentides ning dokumentides märgitud lossitud koguseid, eelkõige nende kaalu.

▼M7

2a. Kui konkreetsele liigile on vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artiklile 4 kinnitatud alammõõt, peavad selle liigi alammõõdust väiksemate kalatoodete partiide müügi, ladustamise või veo eest vastutavad ettevõtjad igal ajal suutma tõestada nende toodete geograafilise päritolupiirkonna või pärinemise akvakultuurist. Liikmesriigid teevad vajalikku kontrolli, et vältida nende territooriumil alamõõduliste kalade veo või turustamise tõttu esineda võivaid probleeme.

▼B

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile info vastuvõetud kontrollimeetmete, pädevate kontrolliasutuste, avastatud rikkumiste liigi ning nendega seoses võetud meetmete kohta.

Komisjon, liikmesriikide pädevad ametiasutused ja ametiisikud ning muud esindajad ei tohi avaldada infot, mis on saadud vastavalt käesolevale artiklile ning kuulub ametisaladuste alla.

4. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira kohtumenetluste saladuse kohta käivate siseriiklike sätete kohaldamist.

▼M7

VIA JAOTIS

Kolmandate riikide laevade kalapüügi seire

Artikkel 28a

Käesolevas jaotises tähendab “kolmandate riikide kalalaevad”:

([1]) EÜT L 388, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1891/93 (EÜT L 172, 15.7.1993, lk 1).

▼M7

— igas suuruses laevu, millel põhi- või kõrvaltegevusalana tegeldakse kalasaaduste püüdmisega,

— laevu, millele teistelt laevadelt laaditakse ümber kalasaadusi, isegi kui kõnealusel laeval kalapüügiga ei tegelda,

— laevu, mille pardal kalasaadused läbivad enne pakendamist ühe või mitu järgmistest toimingutest: fileerimine või viilustamine, naha eemaldamine, tükeldamine, külmutamine ja/või töötlemine

ning mis sõidavad kolmanda riigi lipu all ja on registreeritud kolmandas riigis.

Artikkel 28b

1. Kolmanda riigi kalalaevadel on ühenduse kalastusvööndis lubatud kalasaadusi püüda, pardale jätta või töödelda ainult juhul, kui neile on antud püügilitsents ja kalapüügiluba vastavalt määruse (EÜ) nr 1627/94 ([1]) artiklile 9.

2. Lisaks tohivad kolmanda riigi kalalaevad ümber laadida või töödelda ainult juhul, kui neil on eelnev luba liikmesriigilt, kelle vetes tegevus toimub. Kolmanda riigi kalalaevad tohivad tegelda ümberlaadimise või kahe või mitme laeva koostööd hõlmava kalapüügiga ainult juhul, kui nad on saanud ümberlaadimiseks või töötlemiseks asjaomaselt liikmesriigilt eelneva loa ja vastavad käesoleva määruse artiklis 11 sätestatud tingimustele.

3. Käesolevaartikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetaksevastu artiklis 36 sätestatud korras.

Artikkel 28c

Kõik ühenduse kalastusvööndis tegutsevad kolmanda riigi kalalaevad peavad täitma järgmisi kohustusi:

— registreerima püügipäevikus artiklis 6 nimetatud teabe,

— laevade puhul, mille perpendikulaaride vahe ületab 20 meetrit või mille kogupikkus ületab 24 meetrit, olema varustatud hiljemalt alates 1. jaanuarist 2000 komisjoni heakskiidu saanud VMS-seiresüsteemiga,

— järgima VMS-süsteemi juurutamiseni liikumistest teatamise süsteemi,

— järgima pardale jäetavatest saakidest teatamise süsteemi,

— järgima seire eest vastutavate asutuste juhiseid, eriti ühenduse kalastusvööndist lahkumisele eelneva kontrolli korral,

— järgima kalalaevade ja nende varustuse märgistamise ja identifitseerimise eeskirju.

Artikkel 28d

Komisjon määrab kuupäeva, millest alates kolmandate riikide laevade püütud kvoodist sõltuva kalavaru või kalavarude rühma puhul loetakse kvoot ammendatuks. Komisjon teatab selle kuupäeva viivitamata asjaomasele kolmandale riigile ja liikmesriikidele.

Alates sellest kuupäevast on nii kõnesoleva kalavaru või kalavarude rühmaga seotud püük kui ka pärast kõnealust kuupäeva püütud kala pardale jätmine, ümberlaadimine ja lossimine selliste laevade puhul ajutiselt keelatud. Samuti määrab komisjon kuupäeva, milleni on saagi ümberlaadimine ja lossimine ning lõplik deklareerimine lubatud.

([1]) Nõukogu 27. juuni 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1627/94, millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted (EÜT L 171, 6.7.1994, lk 7).

▼M7

Artikkel 28e

1. Kolmandate riikide kalalaevade kaptenid või nende esindajad peavad teatama pädevatele asutustele liikmesriigis, kelle sadamaid või lossimisrajatisi nad kasutada soovivad, vähemalt 72 tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmist järgmise teabe:

— lossimissadamasse jõudmise aeg,

— pardale jäetud saak,

— vöönd või vööndid, kus saak püüti, kas ühenduse kalastusvööndis, kolmanda riigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vööndites või avamerel.

Lossimistoiminguid ei tohi alustada ilma selle liikmesriigi pädevate asutuste loata.

2. Välja arvatud vääramatu jõu või merehäda korral tohivad kolmandate riikide kalalaevad silduda ainult sadamates, mille määrab liikmesriik, kelle sadamaid või lossimisrajatisi nad soovivad kasutada.

3. Komisjon võib artiklis 36 ettenähtud korras teha kolmandate riikide teatavat liiki kalalaevadele erandi lõikes 1 ettenähtud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada või kehtestada uue teatamistähtaja, võttes muu hulgas arvesse kaugust püügipiirkondade, lossimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse või nimekirja laevad on kantud.

4. Lõigete 1 ja 2 kohaldamine ei piira ühenduse ja mitmesuguste kolmandate riikide vahel sõlmitud kalanduskokkulepete erisätteid.

Artikkel 28f

Kolmandate riikide kalalaevade kaptenid või nende esindajad esitavad võimalikult kiiresti, aga mitte rohkem kui 48 tundi pärast lossimist asutustele liikmesriigis, kelle sadamaid või lossimisrajatisi nad kasutavad, deklaratsiooni, mis näitab kalatoodete koguseid lossitud liikide kaupa ning iga püügi kuupäeva ja kohta. Kaptenid vastutavad selliste deklaratsioonide täpsuse eest.

Iga liikmesriik edastab komisjonile taotluse põhjal teabe kolmandate riikide kalalaevade lossimise kohta.

Artikkel 28g

Kui kolmanda riigi kalalaeva kapten või tema esindaja deklareerib, et saak on püütud avamerel, lubavad pädevad asutused lossimist ainult juhul, kui kapten või tema esindaja on neile tõendanud, et:

— pardale jäetud liigid on püütud väljaspool kõigi pädevate rahvusvaheliste organisatsioonide reguleeritavaid piirkondi, mille liige ühendus on, või

— pardale jäetud liigid on püütud vastavuses pädeva piirkondliku organisatsiooni võetud kaitse- ja haldusmeetmetega, mille liige ühendus on.

Artikkel 28h

Käesoleva jaotise üksikasjalikud rakenduseeskirjad, sealhulgas määratud sadamate nimekirjad, võetakse vastu artiklis 36 sätestatud korras asjaomaste liikmesriikide nõusolekul.

▼B

VII JAOTIS

Järelevalve kohaldamine ja kontrollimine

Artikkel 29

1. Komisjon kontrollib käesoleva määruse täitmist liikmesriikide poolt, vaadates läbi dokumente ning tehes paikvaatlusi. Komisjon võib teha otsuse kontrollida ilma eelneva teatamiseta, juhul kui ta peab seda vajalikuks.

Paikvaatluste tegemiseks annab komisjon oma inspektoritele kirjalikud juhendid, kus on ära märgitud nende volitused ning ülesanded.

2. Komisjoni inspektorid võivad viibida siseriiklike kontrolliasutuste poolt korraldatavate kontrollimiste ja inspekteerimiste juures kõikjal, kus komisjon seda vajalikuks peab. Kõnealuste ülesannete täitmisel seab komisjon liikmesriikidega sisse asjakohased kontaktid, eesmärgiga luua kõikjal võimalikult vastastikku vastuvõetav inspekteerimisprogramm.

a) Liikmesriigid teevad komisjoniga koostööd, et hõlbustada komisjonile pandud ülesannete täitmist. Eelkõige astuvad liikmesriigid kõik vajalikud sammud tagamaks, et inspekteerimiskäike ei avalikustataks ega kahjustataks sellega inspekteerimist ja kontrollitoiminguid.

   Kui komisjon või komisjoni ametlikult volitatud esindajatel on oma ametikohustuste täitmisel raskusi, annavad asjaomased liikmesriigid komisjoni käsutusse vahendid, mis võimaldavad sel oma ülesande täita ning inspektoritel kõnealuseid kontrollitoiminguid hinnata.

b) Kui kohapealne olukord esialgse inspekteerimisprogrammi raames kavandatud inspekteerimis- ja kontrollitoiminguid ei võimalda, muudavad komisjoni inspektorid koostöös ja kokkuleppel siseriikliku pädeva kontrolliteenistusega esialgset inspekteerimis- ja kontrollitoimingut.

c) Kuna siseriiklikud pädevad teenistused peavad täitma teisi esmajärgulise tähtsusega ülesandeid, mis eelkõige on seotud kaitse ja turvalisusega merel, on liikmesriigi ametiasutustel merel või õhus toimuva inspekteerimise korral õigus edasi lükata või ümber planeerida inspekteerimistoiminguid, milles komisjon kavatses osaleda. Sellisel juhul teeb liikmesriik teistsuguste kokkulepete sõlmimiseks komisjoniga koostööd.

   Merel või õhus sooritatavate inspekteerimiste korral vastutab kõnealuste toimingute eest laeva või õhusõiduki komandör ainuisikuliselt, võttes arvesse käesoleva määruse rakendamise eest vastutavate ametiasutuste kohustusi. Komisjoni poolt volitatud ning kõnesolevates toimingutes osalevad inspektorid järgivad komandöri poolt kehtestatud reegleid ja korda.

3. Komisjon võib vajaduse korral, eriti kui ühenduse inspektorite vastavalt lõikele 2 toimunud vaatluste põhjal selgub, et käesoleva määruse rakendamisel esineb eeskirjadest kõrvalekaldumisi, liikmesriikidelt nõuda infot seoses siseriiklike pädevate ametiasutuste poolt kavandatud või kinnitatud üksikasjaliku inspekteerimis- ja kontrolliplaaniga, mis on koostatud teatavaks kindlaks ajavahemikuks ning teatavate kindlate kalandusharude ja piirkondade kohta. Pärast kõnealuse teatise saamist viivad komisjoni poolt volitatud inspektorid kõikjal, kus komisjon seda vajalikuks peab, läbi sõltumatud inspekteerimised, et kontrollida, kas liikmesriigi pädevad ametiasutused rakendavad kõnealust programmi.

Komisjoni poolt määratud inspektorid kontrollivad kõnealuse programmi rakendamist, kuid kõnesoleva programmi elluviimise eest vastutavad alati liikmesriigi esindajad. Komisjoni määratud inspektorid ei tohi omal algatusel kasutada riigi esindajatele antud inspekteerimisvolitusi. Kõnealused inspektorid pääsevad laevadele või tööruumidesse ainult koos liikmesriigi esindajatega.

▼B

Pärast kõnealust kontrollimist edastab komisjon asjaomasele liikmesriigile programmi hindamisakti ning vajaduse korral soovitab kontrollimeetmeid, et kõnealuse liikmesriigi poolset kontrolli parandada.

▼M7

3a. Ühenduse inspektorid võivad kontrolli raames eelneva hoiatuseta teha käesoleva määruse rakendamise vaatlusi.

Vaatluskülastuste vältel peavad ühenduse inspektorid koos riiklike inspektoritega ja piiramata kohaldatavaid ühenduse õigusakte ning täites asjaomase liikmesriigi õigusaktides ettenähtud menetluseeskirju, saama ligipääsu asjakohastele failidele ja dokumentidele ning avalikele ruumidele ja kohtadele, laevadele ja eravaldustele, maale ja veovahenditele, kus toimub käesoleva määrusega hõlmatud tegevus, et koguda nende ülesande täitmiseks vajalikke andmeid (mis ei sisalda nimelisi viiteid).

Sellise eelneva teatamiseta kontrolli järel edastab komisjon tehtud tähelepanekute aruande viivitamata asjaomasele liikmesriigile.

▼B

4. Lennukilt merel või maal tehtavate inspekteerimiste käigus ei ole volitatud inspektoritel õigust kontrollida füüsilisi isikuid.

5. Lõigetes 2 ja 3 mainitud vaatluste ajal võivad komisjoni poolt volitatud inspektorid kohapealsete vastutavate teenistuste juuresolekul pääseda eriotstarbelistes andmebaasides sisalduva üldise või üksikasjaliku info juurde ning kontrollida ka kõiki käesoleva määruse rakendamisega seotud dokumente.

Kui siseriiklikud sätted näevad ette uurimise konfidentsiaalsust, toimub sellise info edastamine pädeva kohtu loal.

Artikkel 30

1. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse rakendamisega seotud info. Infonõuet esitades määrab komisjon kindlaks info esitamise põhjendatud tähtaja.

2. Kui komisjoni arvates on käesoleva määruse rakendamisel ette tulnud eeskirjadest kõrvalekaldumisi või ei ole olemasolevad jälgimiseeskirjad ja meetodid tõhusad, informeerib ta asjaomast liikmesriiki või asjaomaseid liikmesriike, kes korraldavad seejärel haldusjuurdluse, milles võivad osaleda komisjoni ametnikud.

▼M7

Asjaomased liikmesriigid teatavad komisjonile uurimise tulemustest ja edastavad mitte rohkem kui kolm kuud pärast komisjoni taotlust koostatud ettekande koopia. Komisjon võib liikmesriigi korralikult põhjendatud taotluse põhjal seda ajavahemikku mõistliku viivituse võrra pikendada.

▼B

Käesolevas lõikes märgitud inspekteerimistes osalemiseks esitavad komisjoni ametnikud oma andmeid ja funktsioone sisaldavad kirjalikud juhendid.

3. Juurdlust, kus osalevad komisjoni ametnikud, toimetavad alati liikmesriikide ametiisikud; komisjoni ametnikud ei tohi omal algatusel kasutada riigi ametiisikutele antud inspekteerimisvolitusi; teisest küljest on komisjoni ametnikel juurdepääs samadele tööruumidele ja samade dokumentidele kui riigi ametiisikutel.

Kuivõrd kriminaalmenetlusi käsitlevate siseriiklike säte alusel peavad teatavate toimingutega tegelema siseriiklike seaduste alusel selleks spetsiaalselt määratud ametiisikud, ei osale komisjoni ametnikud sellistes toimingutes. Eelkõige ei osale nad tööruumide läbiotsimistes ega isikute ametlikes küsitlustes siseriikliku kriminaalõiguse alusel. Kuid neil on juurdepääs sellisel viisil saadud infole.

▼B

4. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira kohtumenetluste saladuse kohta käivate siseriiklike sätete kohaldamist.

VIII JAOTIS

Meetmed kehtivate eeskirjade täitmata jätmise puhul

Artikkel 31

1. Kui käesolevale määrusele vastava jälgimise või inspekteerimise tulemusena selgub, et ühise kalanduspoliitika eeskirju pole täidetud, kindlustavad liikmesriigid selle eest vastutavate füüsiliste ja juriidiliste isikute suhtes asjakohaste meetmete võtmise, sealhulgas siseriiklikele õigusaktidele vastavate haldusmeetmete võtmise ja kriminaalmenetluste alustamise.

2. Lõike 1 kohaselt algatatud menetlused peavad vastavalt asjakohastele siseriiklikele õigusnormidele võimaldama kõnealused rikkumiste eest vastutavad isikud ilma jätta rikkumiste tulemusena saadud majanduslikust kasust või andma tulemusi, mis olenevad rikkumiste raskusest ning aitavad edaspidi tõhusalt ära hoida samalaadseid rikkumisi.

▼M7

2a. Nõukogu võib asutamislepingu artikli 43 alusel tegutsedes koostada käitumisviiside loetelu, mis tõsiselt rikuvad artiklis 1 nimetatud ühenduse eeskirju ja mille suhtes liikmesriigid kohustuvad võtma proportsionaalseid, hoiatavaid ja tõhusaid sanktsioone.

▼B

3. Lõikes 2 mainitud menetlustest tulenevad sanktsioonid võivad olenevalt rikkumise raskusest olla järgmised:

— trahvid,

— keelatud püügivahendite ja saagi arestimine,

— laeva arestimine,

— laeva ajutine kasutusest kõrvaldamine,

— tegevusloa peatamine,

— tegevusloast ilmajätmine.

4. Käesoleva artikli sätted ei takista liikmesriigil, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, eeskirjadest kõrvalekaldumiste menetlemist üle andmast selle liikmesriigi pädevatele ametiasutustele, kelle registrisse laev on kantud, kui viimane on üleandmisega nõus ning kui üleandmise korral on lõikes 2 märgitud tulemuseni jõudmine tõenäolisem. Liikmesriik, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, peab komisjonile igast sellisest üleandmisest teatama.

Artikkel 32

1. Kui pädevad ametiasutused liikmesriigis, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, avastavad käesoleva määruse rikkumise, võtavad nad vastavalt artiklile 31 asjakohased meetmed kõnesoleva laeva kapteni või teiste rikkumise eest vastutavate isikute suhtes.

2. Kui liikmesriik, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, ei ole lipuliikmesriik ning selle riigi pädevad ametiasutused ei võta vastavalt oma siseriiklikele õigusnormidele asjakohaseid meetmeid, kaasa arvatud haldusmeetmed ja kriminaalmenetluste algatamine vastutavate füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, või ei anna menetlemist üle vastavalt artikli 31 lõikele 4, võib ebaseaduslikult lossitud või ümberlaaditud kogused maha arvata eespool nimetatud liikmesriigile määratud kvoodist.

▼B

Kõnealuse liikmesriigi kvoodist mahaarvatavad kalakogused määratakse kindlaks artiklis 36 ettenähtud korras pärast seda, kui komisjon on mõlemad kõnealused liikmesriigid ära kuulanud.

Kui sellel liikmesriigil, kus lossimine või ümberlaadimine toimus, pole enam kasutada vajaliku suurusega kvooti, kohaldatakse vajalike muudatustega artikli 21 lõiget 4, mille kohaselt ebaseaduslikult lossitud või ümberlaaditud kalakogused loetakse võrdseks kahju suurusega, mida kandis liikmesriik, kelle registrisse laev on kantud.

Artikkel 33

1. Liikmesriikide pädevad ametiasutused teatavad viivitamata ja vastavalt siseriiklike õigusaktidele lipuliikmesriigile või liikmesriigile, kelle registrisse laev on kantud, igast artiklis 1 märgitud ühenduse eeskirjade rikkumisest ning esitavad asjaomase laeva nime ja pardatähised, kapteni ja laevaomaniku nime, rikkumise asjaolud, kriminaal- või haldusmenetlused või muud võetud meetmed ning kõik sellise rikkumisega seotud lõplikud otsused. Erijuhtudel esitavad liikmesriigid komisjoni taotluse korral komisjonile kõnesoleva info.

2. Pärast seda, kui rikkumise menetlemine vastavalt artikli 31 lõikele 4 üle antakse, võtab lipuliikmesriik või liikmesriik, kelle registrisse laev on kantud, kõik artiklis 31 ettenähtud vajalikud meetmed.

3. Lipuliikmesriik või liikmesriik, kus laev on registreeritud, teatab komisjonile viivitamata kõikidest vastavalt lõikele 2 võetud meetmetest ning asjaomase laeva nime ning pardatähise.

▼M7

VIIIA JAOTIS

Koostöö liikmesriikide seire eest vastutavate asutuste vahel ja komisjoniga

Artikkel 34

Liikmesriikides käesoleva määruse kohaldamise seire eest vastutavate pädevate asutuste koostöö tingimused omavahel ja nende koostöö komisjoniga ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks on järgmised.

Artikkel 34a

1. Liikmesriigid annavad üksteisele käesolevas jaotises ettenähtud kontrolli korraldamiseks vajalikku vastastikust abi.

2. Kui liikmesriigi pädevate asutuste inspekteerimis- või järelevalvetegevuse käigus avastatakse, et ühenduse kalalaevad või kolmanda riigi lipu all sõitvad ja kolmandas riigis registreeritud laevad on tegelnud artiklis 2 nimetatud kalapüügiga viisil, mis võib rikkuda ühenduse eeskirju, edastab kõnealune liikmesriik viivitamata kogu asjakohase teabe kõnealuse laeva või laevade lipuliikmesriigile, muudele asjaomastele liikmesriikidele ja komisjonile. Teised asjaomased liikmesriigid on liikmesriigid, mille territooriumil või vetes toimub või usutavasti toimub kõnealune tegevus.

Kõnealune liikmesriik võib konkreetseid põhjusi esitades taotleda, et teised asjaomased liikmesriigid teeksid erikontrolli.

Liikmesriigid teatavad üksteisele ja komisjonile selliste taotluste põhjal võetud meetmetest, sealhulgas vajaduse korral kontrolli tulemustest ja muudest rikkumisega seotud meetmetest.

3. Liikmesriigid teatavad üksteisele sel eesmärgil võetud siseriiklikest meetmetest, eriti nendest, mis võetakse vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artikli 9 lõikele 2.

▼M7

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 36 sätestatud korras.

Artikkel 34b

1. Etteteatamisega kontrolli puhul liikmesriigis võib komisjon korraldada, et tema liikmesriiki külastavaid inspektoreid saadab külastatava liikmesriigi nõusolekul vaatlejatena üks või mitu kalandusinspektorit teisest liikmesriigist. Komisjoni taotluse põhjal võib saatev liikmesriik lühikese etteteatamisaja järel nimetada vaatlejateks valitud riiklikud kalandusinspektorid.

Samuti võivad liikmesriigid koostada riiklikekalandusinspektorite nimekirja, kedakomisjon võib sellise kontrolli juurde kutsuda. Komisjon võib kutsuda riiklikke inspektoreid, kes kuuluvad sellesse nimekirja või kellest on komisjonile taotluse põhjal teatatud.

Komisjon teeb selle nimekirja vajaduse korral kättesaadavaks kõigile liikmesriikidele.

2. Liikmesriigid võivad samuti omal algatusel korraldada omavahelisi kalapüüki käsitlevaid seire-, inspektsiooni- ja järelevalveprogramme.

▼M10

Artikkel 34c

1. Komisjon määrab artiklis 36 sätestatud korras ja koos asjaomaste liikmesriikidega, millistes kahe või enama liikmesriigi poolt kasutatavates kalapüügipiirkondades korraldatakse kontrolli- ja inspekteerimisalaseid eriprogramme, sealhulgas selliseid programme reguleerivad tingimused.

Kontrolli- ja inspekteerimisalases eriprogrammis määratletakse selle programmiga hõlmatud kahe või enama liikmesriigi poolt kasutatavad kalapüügipiirkonnad ja neis kehtivad tingimused.

Igas kontrolli- ja inspekteerimisalases eriprogrammis sõnastatakse programmi eesmärgid, ühised prioriteedid ja menetlused ning kontrolli- ja inspekteerimistegevuste kontrollnäitajad, iga meetme eeldatavad tulemused ja strateegia selle tagamiseks, et kontrolli- ja inspekteerimistegevused oleksid ühtsed, tulemuslikud ja võimalikult ökonoomsed. Igas programmis määratletakse sellega seotud liikmesriigid.

Kontrolli- ja inspekteerimisalase eriprogrammi kestus ei või ületada kolme aastat või nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta ([1]) artikli 5 kohaselt vastu võetud taastootmiskavas või sama määruse artikli 6 kohaselt vastu võetud majandamiskavas selleks määratud tähtaega.

Kontrolli- ja inspekteerimisalaseid eriprogramme viivad ellu asjaosalised liikmesriigid ühiskasutuskavade põhjal, mis koostatakse vastavalt nõukogu 26. aprilli 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 768/2005, millega moodustatakse Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur ja muudetakse määrust (EÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem. ([2])

2. Vastavalt määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 27 lõikele 4 kontrollib ja hindab komisjon iga kontrolli- ja inspekteerimisalase eriprogrammi täitmist ja annab tulemustest aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

([1]) EÜT L 358, 21.12.2002, lk 59.
([2]) ELT L 128, 21.5.2005, lk 1.

▼B

IX JAOTIS

Üldsätted

▼M7

Artikkel 35

1. Hiljemalt iga aasta 30. aprillil edastavad liikmesriigid komisjonile aruande käesoleva määruse rakendamise kohta eelmisel kalendriaastal.

2. Komisjon koostab liikmesriikide esitatud aruannete ja oma tähelepanekute põhjal igal aastal faktiaruande ja iga kolme aasta järel hinnanguaruande, mis esitatakse nõukogule ja Euroopa Parlamendile. Ta avaldab hinnanguaruande koos liikmesriikide vastustega ja vajaduse korral meetmete ja ettepanekutega avastatud puudujääkide kõrvaldamiseks.

3. Käesoleva artikli nõuetele vastava teabe andmise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 sätestatud korras, eriti teave, mis käsitleb:

— kalapüügi seire tehnilisi ja inimressursse ja tõhusalt sellele pühendatud aega,

— õigusnorme, mille liikmesriigid võtavad vastu rikkumiste vältimiseks ja nende eest karistamiseks,

— vastavalt käesolevale määrusele korraldatud inspekteerimise või kontrolli tulemusi, sealhulgas avastatud rikkumiste arv ja liik ning võetud meetmed, eriti artikli 31 lõikes 2a nimetatud käitumisviiside korral,

— rakendusmeetmeid ja samme vastavalt artiklile 19, eriti seoses andmete usaldusväärsuse hindamisega.

▼M8

Artikkel 36

1. Komisjoni abistab määruse (EMÜ) nr 3760/92 artikli 17 kohaselt asutatud kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ ([1]) artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 ettenähtud tähtajaks kehtestatakse üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

▼B

Artikkel 37

1. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määrusega seoses saadud andmete konfidentsiaalne käsitlemine.

2. Füüsiliste või juriidiliste isikute nimed tohib edastada komisjonile või teisele liikmesriigile ainult juhul, kui selline edastamine on käesolevas määruses otseselt ette nähtud või kui see on vajalik rikkumiste tõkestamiseks või menetlemiseks või ilmsete rikkumiste kontrollimiseks.

Lõikes 1 märgitud andmeid tohib edastada ainult koos muude andmetega sellisel kujul, mis ei võimalda füüsilisi või juriidilisi isikuid ei otseselt ega kaudselt kindlaks teha.

3. Ilma andmeid edastava liikmesriigi otsese nõusolekuta ei tohi liikmesriikide ja komisjoni vahel vahetatavaid andmeid edasi anda isikutele,

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

kelle tegevus liikmesriikide või ühenduse asutustes sellist juurdepääsu ei nõua.

4. Käesoleva määruse alusel mis tahes vormis edastatud või saadud andmete suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus ning neid kaitstakse andmed vastuvõtnud liikmesriigi siseriiklike õigusaktide ja vastavate ühenduse ametiasutuste suhtes kohaldatavate andmekaitse sätetega.

5. Lõikes 1 märgitud andmeid tohib kasutada ainult käesolevas määruses ettenähtud eesmärgil, välja arvatud juhul, kui kõnealuseid andmeid edastavad ametiasutused annavad selleks oma otsese nõusoleku ning tingimusel, et andmeid vastuvõtva ametiasutuse liikmesriigis kehtivad sätted ei keela sellist andmete kasutamist või edastamist.

6. Lõigete 1—5 sätteid ei tule tõlgendada käesoleva määruse alusel saadud andmete kasutamist takistavana hilisemates kohtumenetlustes, mis on algatatud ühenduse kalandusalaste õigusaktide täitmatajätmise pärast. Andmeid edastanud liikmesriigi pädevatele ametiasutustele teatatakse kõikidest juhtudest, kui kõnealuseid andmeid kasutatakse sellisel eesmärgil.

Käesolev artikkel ei piira kriminaalasjades vastastikuse abi osutamise rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevaid kohustusi.

7. Iga kord, kui liikmesriik teatab komisjonile, et uurimise tulemusena on välja selgitatud, et füüsiline või juriidiline isik, kelle nimi edastati komisjonile käesoleva määruse sätete alusel, ei ole seotud eeskirjade rikkumisega, siis informeerib komisjon kõnesoleva uurimise või menetluste tulemusest viivitamata kõiki osapooli, kellele ta kõnealuse isiku nime on edastanud. Seda isikut ei tohi enam kohelda isikuna, kes esimese teatise põhjal oli seotud kõnealustest eeskirjadest kõrvalekaldumisega. Andmed, mida säilitatakse viisil, mis võimaldab asjaomast isikut kindlaks teha, tuleb viivitamata hävitada.

8. Lõigete 1—5 sätted ei ole tõlgendatavad mis tahes üldist laadi andmete või uurimuste avaldamist keelavana, kui need ei sisalda konkreetseid viiteid füüsilistele või juriidilistele isikutele.

9. Käesolevas määruses märgitud andmeid säilitatakse kõnesolevate isikute identifitseerimist võimaldaval kujul ainult niikaua, kui seda asjaomase eesmärgi saavutamiseks on vaja.

10. Käesoleva määrusega seoses saadud andmed on kättesaadavad asjaomaste füüsiliste või juriidiliste isikute taotluse korral.

Artikkel 38

Käesoleva määruse kohaldamine ei piira minimaalnõudeid ületavate siseriiklike kontrollimeetmete võtmist, tingimusel et need järgivad ühenduse õigust ning on kooskõlas ühise kalanduspoliitikaga.

Esimeses lõigus märgitud siseriiklikest meetmetest teatatakse komisjonile vastavalt nõukogu 19. jaanuari 1976. a määruse (EMÜ) nr 101/76 (ühise struktuuripoliitika kehtestamise kohta kalamajanduses) ([1]) artikli 2 lõikele 2.

Artikkel 39

1. Määrus (EMÜ) nr 2241/87 tunnistatakse kehtetuks 1. jaanuaril 1994, välja arvatud artikkel 5, mis jääb kehtima, kuni jõustub käesoleva määruse artikli 6 lõikes 2 mainitud loetelusid kehtestav määrus.

2. Viiteid lõike 1 alusel kehtetuks tunnistatud määrusele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.

([1]) EÜT L 20, 28.1.1976, lk 19.

▼M7

Artikkel 40

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 1994. Liikmesriigid vabastatakse artiklite 6 ja 8 sätete kohaldamisest kuni 1. jaanuarini 2000 selles osas, mis on seotud kalapüügiga Vahemerel.

▼B

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.